

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Χαρίλαου Οικονομόπουλου του Αθανασίου, Δικηγόρου, κατοίκου Αθηνών, οδός Κουμπάρη αρ. 4.

ΚΑΤΑ

1. Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία Siemens AG που εδρεύει στο Μόναχο της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και επί της Wittelsbacherplatz 2 με αριθμό φορολογικού μητρώου φ.π.α DE 129274202, όπως εκπροσωπείται νόμιμα
2. Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΣΗΜΕΝΣ ΑΕ Ηλεκτροτεχνικών Έργων και Προϊόντων» που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής επί της οδού Αρτέμιδος 8, τ.κ 15125, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Συζητήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου Σας κατά την δικάσιμο της 13-1-2009 με αριθμό πινακίου 20, μετά από αναβολή της κατά την δικάσιμο της 14-10-2008, η από 16-7-2008 αίτησή μου (γενικός αριθμός κατάθεσης 143836/2008, αριθμός κατάθεσης δικογράφου 10873/2008) στρεφομένη κατά των καθών.

Η κρινομένη αίτηση μετά κλήσεως προς συζήτησή της κατά την δικάσιμο της 13-1-2009 μετά από αναβολή της κατά την δικάσιμο της 14-10-2009, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα: α) στην πρώτη των καθόν (κατά την διαδικασία επιδόσεων σε κατοίκους εξωτερικού) όπως προκύπτει από την υπ'αρ. 5402/27-11-2008 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Ιωάννη Παπακωνσταντίνου, η οποία προσάγεται μετ' επικλήσεως (**Σχετ. 1**) σε συνδυασμό με την από 17-12-2008 Βεβαίωση επίδοσης εγγράφων της αρμόδιας Γερμανικής Αρχής (Ειρηνοδικείο Μονάχου Βαυαρία τμήμα 3^ο), με αρ. εισέρχ. Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών 578/8-1-2008 από την οποία προκύπτει ότι η πρώτη των καθόν έλαβε γνώση της κρινομένης αιτήσεως την 12-12-2008, η οποία προσάγεται μετ' επικλήσεως μετά της επίσημης μετάφρασής της (**Σχετ. 2**) και β) στην δεύτερη των καθόν όπως προκύπτει από την υπ'αρ. 5515/2-12-2008 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Ιωάννη Παπακωνσταντίνου, η οποία προσάγεται μετ' επικλήσεως (**Σχετ. 3**).

Επειδή υφίσταται απαλλαγή της υποχρέωσης προκαταβολής δικηγορικής αμοιβής καθόσον σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 175 Κώδικα περί Δικηγόρων «... επιτρέπεται η άνευ των περιορισμών της παρ. 1 παροχή υπηρεσιών προς Δικηγόρον ή προς σύζυγον ή προς συγγενή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι και του τρίτου βαθμού...»

Επειδή η υπό κρίση αίτησή μου είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής, επ' αυτής δε επάγομαι τα ακόλουθα:

Στην ανωτέρω συζήτηση παρενέβησαν προσθέτως επτακόσιοι (700) Έλληνες πολίτες από το σύνολο της επικράτειας (Βλ. **Συν . 9**, κατάλογο παρεμβαινόντων ανά πόλη κατοικίας), οι οποίοι ασκούν τα

εκλογικά τους δικαιώματα στο σύνολο των 52 εκλογικών περιφερειών / νομών της χώρας. Οι ανωτέρω προσθέτως παρεμβαίνοντες, όπως προκύπτει και από την αναφορά των επαγγελματιών τους στον σχετικό πίνακα ονομάτων που αναγνώστηκε ενώπιόν Σας, καλύπτουν όλο το εύρος της κοινωνικής, εκπαιδευτικής και οικονομικής διαστρωμάτωσης της Ελληνικής κοινωνίας και, όπως προκύπτει για αρκετούς από αυτούς ως πασίδηλο, «προέρχονται από» - άλλως υποστηρίζουν - το σύνολο του πολιτικού φάσματος της χώρας, όπως αυτό εκφράζεται στις κατα καιρούς εκλογικές διαδικασίες. Μεταξύ αυτών – χωρίς η αναφορά των κατωτέρω λιγότερο ή περισσότερο γνωστών ιδιοτήτων να προδιαγράφει οιαδήποτε συγκεκριμένη εκλογική συμπεριφορά σε κάθε επερχόμενη εκλογή – η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Παντείου Πανεπιστημίου κα Φωτεινή Στεφανοπούλου έχει διατελέσει Βουλευτής της Ν.Δ. και της Πολιτικής Άνοιξης, ο κ.Κωνσταντής Ροκόφυλλος Δ/ντής του γραφείου του κ. Χρήστου Ροκόφυλλου ως Υπουργού Ανάπτυξης επί κυβερνήσεως Κ. Σημίτη, ο κ.Δημ. Στρατούλης είναι Αντιπρόεδρος του Ινστιτούτου Εργασίας Γ.Σ.Ε.Ε./ΑΔΕΔΥ και μέλος του Πολιτικού Γραφείου του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Στ. Μάνος έχει διατελέσει Βουλευτής τόσο του ΠΑΣΟΚ όσο και της Ν.Δ., επί της κυβερνήσεως της οποίας τα έτη 1990-1993 διετέλεσε Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο Καθ. Νικόλαος Κυλάφης είναι μέλος των Οικολόγων, ο Ηλίας Θεοδώρου είναι εν ενεργεία Γενικός Γραμματέας του Δήμου Αθηναίων κ.α. Επίσης, παρά τις προφανείς πολιτικές «προτιμήσεις» μου τόσο εγώ όσο και οι παρεμβαίνοντες δεν είμαστε εν ενεργεία πολιτικοί, όσο δε με αφορά ούτε καν «εν αναμονή». Μόνος δε λόγος για την παρούσα αναφορά, καθώς το αυτό άμεσο και πρόδηλο έννομο συμφέρον για την υποβολή της υπό την κρίση Σας αίτησης θεωρώ ότι έχει οιοσδήποτε φορολογούμενος - ανεξάρτητα του ποσού των φόρων που καταβάλλει κάθε φορά – οιοσδήποτε ψηφοφόρος, οπαδός έστω και ενός μόνο κόμματος -

ανεξάρτητα του κόμματος που επέλεξε ή του εάν, καν, άσκησε, το δικαίωμα ψήφου του στις πρόσφατες εκλογές, αφού διαθέτει την ελευθερία επιλογής κάθε φορά διαφορετικού κόμματος ή υποψηφίου, η δε ψήφος είναι εκ του Συντάγματος μυστική - είναι η απάντηση στο πιθανό νομικό ερώτημα τυχόν «σκοπιμότητας» και η αντιμετώπιση του πιθανού νομικού ερωτήματος της αντιπροσωπευτικότητας.

Ο αιτών και οι προσθέτως παρεμβαίνοντες είμαστε ενώπιόν Σας μόνο πολίτες και φορολογούμενοι, οι οποίοι ενεργούμε με βάση το πρωτογενές, αναντικατάστατο, κοινό, άμεσο πρόδηλο και ατομικό συμφέρον μας ως τέτοιοι, χωρίς να περιλαμβάνεται ούτε ένας βουλευτής εν ενεργεία, συνεπώς χωρίς καμία συγκυριακή κομματική ή παραταξιακή σκοπιμότητα.

Τόσο εγώ ως αιτών όσο και οι προσθέτως παρεμβαίνοντες ως μόνο, εν γνώσει μας τουλάχιστον, συνδετικό μεταξύ μας στοιχείο έχουμε, πλην της ιθαγένειας, το έννομο συμφέρον που εκτίθεται στην υπό κρίση αίτηση. Τόσο εγώ ως αιτών όσο και οι προσθέτως παρεμβαίνοντες ως μόνο, εν γνώσει μας τουλάχιστον, συνδετικό μεταξύ μας στοιχείο έχουμε, πλην της ιθαγένειας, το έννομο συμφέρον να πληροφορηθούμε εάν πράγματι παραβιάστηκε, όπως από το κάτωθι, μεταξύ άλλων, αναφερόμενο αποδεικτικό υλικό προκύπτει ότι παραβιάστηκε, η αρχή της Διαφάνειας στην διαχείριση του δημοσίου χρήματος ως έκφραση της αρχής της Νομιμότητας. Έχουμε το έννομο συμφέρον να το πληροφορηθούμε πριν τις επικείμενες εντός του Ιουνίου 2009 Ευρωεκλογές, πριν τις ανα πάσα στιγμή πιθανές βουλευτικές εκλογές και πριν την ανακοινωθείσα από το σύνολο των αρχηγών των κομμάτων που εκπροσωπούνται στη Βουλή σύσταση εξεταστικής και/ή προανακριτικής των πραγμάτων Επιτροπής κατ' άρθρο 86 του Συντάγματος για την

διερεύνηση του «Σκανδάλου Siemens». Έχουμε το δικαίωμα, με άμεσο και πρόδηλο έννομο συμφέρον να ζητήσουμε πριν τον Ιούνιο 2009 - ήτοι πριν τη λήξη της δεύτερης συνόδου της Βουλής που αναδείχθηκε από τις εθνικές εκλογές του Σεπτεμβρίου 2007, οπότε και παραγράφεται το σύνολο των αδικημάτων πολιτικών κομμάτων, Υπουργών και Υφυπουργών που προκύπτει ότι τελέστηκαν σύμφωνα με τα πασίδηλα, εκ της εκτεταμένης δημοσιεύσεως στον Τύπο, συνοπτικά αναφερθέντα ενώπιόν Σας και εκτενώς αναπτυχθησόμενα στο παρόν σημείωμα στοιχεία – αφενός όσα με την αίτηση ζητούνται να διαταχθούν οι καθών να διατηρήσουν και, αφετέρου όσα με την αίτηση ζητούνται ως ασφαλιστικό μέτρο να πράξουν.

Η ίδια η Πολιτεία έχει εκδηλώσει την πρόθεση να υπερασπιστεί την συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της διαφάνειας τόσο στην χρηματοδότηση κομμάτων και υποψηφίων βουλευτών όσο και στην διαχείριση του δημοσίου χρήματος με σειρά νόμων. Με βάση τις καταθέσεις που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, μερικές δε από αυτές επισυνάπτονται στο παρόν με την επίσημη μετάφρασή τους στα Ελληνικά και μετ' επικλήσεως προσάγονται, οι νόμοι αυτοί παραβιάστηκαν από τις καθών βάνουσα και κατα συρροή. Μη γενομένης, τυχόν, δεκτής της παρούσας αίτησης, μεταξύ άλλων δεν θα μπορέσω να ασκήσω τα ελεγκτικά και εκλογικά δικαιώματά μου ως πολίτης, υφίσταμαι δε άμεσο άλλως αναπότρεπτο κίνδυνο διαβίωσης σε καταλελυμένο λόγω της επικείμενης ατιμωρησίας των πολιτικών προσώπων κράτος, κίνδυνο που επιβεβαιώνεται από τα πρόσφατα εκτεταμένα επεισόδια στην Αθήνα και όλη την χώρα. Οι πασίδηλες υποψίες χρηματισμού του συνόλου του πολιτικού κόσμου της χώρας, με βάση τις δημοσιοποιηθείσες καταθέσεις των στελεχών της πρώτης των καθών, προκαλούν νοσηρό κλίμα, γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης,

δημιουργούν καχυποψία και πολιτική ρευστότητα. Επικουρικά, συνεπώς, των άλλων, η γνώση των στοιχείων που αιτούμαι να πληροφορηθώ υπηρετεί το αίτημα της πολιτικής σταθερότητας του δημοκρατικού κοινοβουλευτικού συστήματος, υπηρετεί το αίτημα της δημοκρατικής ομαλότητας, θέτοντας ως άμεση προτεραιότητα την αποτροπή της νοσηρότητας και του κινδύνου της παραγραφής τυχόν διαπραχθέντων από τα στο άρθρο 86Σ, παρ. 1 πρόσωπα αδικημάτων.

Η διαφάνεια στη λειτουργία του πολιτεύματος είναι ουσιαστική δημοκρατική αρχή και συλλογικό έννομο αγαθό. Η διαφάνεια στηρίζεται στην αρχή της νομιμότητας. Η διακίνηση «μαύρου πολιτικού χρήματος» παραβιάζει την αρχή της νομιμότητας.

Τα ανωτέρω επιρρωνύονται και από τις δηλώσεις του Κ.Κ. Προέδρου της Δημοκρατίας της 24^{ης} Ιουλίου 2008 (Βλ. Συν 24β) στα πλαίσια της ομιλίας του για την 34^η επέτειο για την αποκατάσταση της δημοκρατίας σε «μείζονα παρέμβαση στο νοσηρό κλίμα που ταλανίζει την Ελλάδα το τελευταίο διάστημα, εξαιτίας των αποκαλύψεων για τα «μαύρα ταμεία» της Siemens» (Βλ. Ως άνω Συν. 24β εφ. «Καθημερινή», φ. 25.7.08, σελ.1 και 5).

«Συμμερίζομαι την οργή των πολιτών όταν διαπιστώνουν ότι η πολιτική αντιμετωπίζεται ως όχημα προσωπικού πλουτισμού πολιτική χωρίς ηθική είναι μιά επικίνδυνη υπόθεση καθώς οδηγεί σε παρακμή και σε εκδήλωση ακραίων κοινωνικών φαινομένων».

Εάν έστω και ένας, «ο τελευταίος» αιτών με επτακόσιους προσθέτως παρεμβαίνοντες συμπολίτες μας δεν έχουμε άμεσο και πρόδηλο έννομο συμφέρον δια του τελευταίου πρακτικά διαθέσιμου μέσου έννομης

προστασίας, της υπό κρίση αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, να αποτρέψουμε ως – επιπρόσθετο - τον άμεσο άλλως αναπότρεπτο κίνδυνο εκδήλωσης ακραίων κοινωνικών φαινομένων, όπως τα πρόσφατα που βιώσαμε, από νομικής απόψεως, το εκκρεμές νομικό ερώτημα είναι ποιός, τότε μπορεί να το έχει?

Α. ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ - ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ

α) Επί της ενστάσεως ελλείψεως εννόμου συμφέροντος (στο πρόσωπό μου ως Έλληνα πολίτη και φορολογουμένου) και της ως εκ τούτου ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησής μου προς έγερση της κρινομένης αιτήσεώς μου.

Α.α.1. Στο δικόγραφο της υπό κρίση αιτήσεώς μου ως προς το ζήτημα της συνδρομής των προϋποθέσεων του νόμου περί ενεργητικής μου νομιμοποίησης και της υπάρξεως στο πρόσωπό μου (αλλά και στο πρόσωπο παντός Έλληνα πολίτη και φορολογουμένου) εννόμου συμφέροντος προς έγερσιν της κρινομένης αιτήσεως εκτίθενται με κάθε λεπτομέρεια τα παρακάτω:

«Ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό και η αφοσίωση στην Πατρίδα και την Δημοκρατία αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων (παρ. 2, αρ. 120 του Συντάγματος).»

«Η ως άνω διάταξη του άρθρου 120 παρ. 2 του Συντάγματος περιλαμβάνεται μεταξύ των εγγυητικών θεσμών προστασίας του Συντάγματος (πρβλ. Δ.Θ. Τσάτσος, Συνταγματικό Δίκαιο, Τομ. Α' 1994,

σελ 246 επόμε. Σ. 248) και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το περιεχόμενο του κατά το άρθρο 59 παρ.1 του Συντάγματος όρκου των βουλευτών για πίστη στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, υπακοή στο Σύνταγμα και στους νόμους και ευσυνείδητη εκπλήρωση των καθηκόντων τους.»

«Εξάλλου, στο άρθρο 25 παρ. 4 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης». Από τις ανωτέρω διατάξεις, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παρ.1 του Συντάγματος, που επιβάλλει τον από μέρους της Πολιτείας σεβασμό της ανθρώπινης προσωπικότητας και χαρακτηρίζει το δημοκρατικό πολίτευμα ως ανθρωποκεντρικό με θεμέλιο την αξία του ανθρώπου, προκύπτει μία αμφίδρομη σχέση εκατέρωθεν υποχρεώσεων μεταξύ του Κράτους και των πολιτών. Ειδικότερα, κατ' επίκληση της απορρέουσας από την ως άνω διάταξη του άρθρου 120 παρ.2 Σ επιταγή, προκύπτει, καταρχάς, υποχρέωση των πολιτών να σέβονται το Σύνταγμα και τους νόμους, να προασπίζουν την Πατρίδα και τη Δημοκρατία, καθώς επίσης, κατά το άρθρο 25 παρ. 4 Σ, να ανταποκρίνονται στην εκπλήρωση του χρέους της εθνικής αλληλεγγύης, όποτε το Κράτος το αξιώσει. Από την άλλη πλευρά, ο σεβασμός της ανθρώπινης αξίας αναγορεύεται σε ύπατο κριτήριο της έκφρασης και δράσης των οργάνων της Πολιτείας. Στην αξία του ανθρώπου περιλαμβάνεται, πρωτίστως, η ανθρώπινη προσωπικότητα ως εσωτερικό αίσθημα τιμής και ως κοινωνική αναγνώριση υπόληψης. Με βάση τη διάταξη αυτή του άρθρου 2, που δεν αποτελεί απλή διακήρυξη αλλά κανόνα δικαίου συνταγματικού επιπέδου, η Πολιτεία, δηλαδή όλα τα πολιτειακά όργανα οφείλουν να σέβονται και να προστατεύουν την αξία αυτή από προσβολές (πρβλ. ΑΠ Ολ. 40/1998).»

«Σύμφωνα με το άρθρο 29 παρ. 2 του Συντάγματος: «Τα κόμματα έχουν δικαίωμα στην οικονομική τους ενίσχυση από το Κράτος για τις εκλογικές και λειτουργικές τους δαπάνες όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τις εγγυήσεις διαφάνειας ως προς τις εκλογικές δαπάνες και γενικά την οικονομική διαχείριση των κομμάτων, των βουλευτών, των υποψηφίων βουλευτών και των υποψηφίων στην τοπική αυτοδιοίκηση όλων των βαθμών. Με νόμο επιβάλλεται ανώτατο όριο εκλογικών δαπανών, μπορεί να απαγορεύονται ορισμένες μορφές προεκλογικής προβολής και καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες η παράβαση των σχετικών διατάξεων συνιστά λόγο έκπτωσης από το βουλευτικό αξίωμα με πρωτοβουλία του ειδικού οργάνου του επόμενου εδαφίου».»

«Πράγματι, όπως γίνεται δεκτό, η χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων και των υποψηφίων βουλευτών αποτελεί ουσιώδες ζήτημα για την λειτουργία του αντιπροσωπευτικού συστήματος και την διαφάνεια της πολιτικής ζωής της χώρας. Με την ως άνω συνταγματική ρύθμιση του άρθρου 29 παρ.2 του αναθεωρημένου Συντάγματος, στην οποία υπάρχει επιφύλαξη νόμου για τη διατύπωση των σχετικών οικονομικής ενίσχυσης των εκλογικών και λειτουργικών δαπανών των πολιτικών κομμάτων, ανήχθη πλέον σε συνταγματική αρχή η υποχρέωση διαφάνειας ως προς τις δαπάνες και εν γένει την διαχείριση των οικονομικών των κομμάτων και των βουλευτών (πρβλ. Εισηγητική Έκθεση ν. 3023/2002 «Χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων από το κράτος. Έσοδα και δαπάνες, προβολή, δημοσιότητα και έλεγχος των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων και των υποψηφίων βουλευτών», οι ρυθμίσεις του οποίου εξειδικεύθηκαν με τις εκδοθείσες κατ' εξουσιοδότησή του Υπουργικές Αποφάσεις, ενδεικτικά, Υ.Α. 9226/14.2.2008, σχετικά με την κατανομή κρατικής οικονομικής

ενίσχυσης έτους 2008 στα δικαιούχα κόμματα, ΦΕΚ Β'245/2008, Υ.Α. 47233/21.8.2007, σχετικά με τον καθορισμό κατηγοριών των παροχών και διευκολύνσεων, οι οποίες συνυπολογίζονται στις εκλογικές δαπάνες των πολιτικών κομμάτων και συνασπισμών και των υποψηφίων βουλευτών, ΦΕΚ Β'1655/2007).»

«Σύμφωνα με την παρ. 1 του 7^{ου} άρθρου ν. 3023/2002 («Περί Χρηματοδότησεως των Πολιτικών Κομμάτων») «Απαγορεύεται η χρηματοδότηση και κάθε είδους παροχές προς τα κόμματα και τους υποψήφιους βουλευτές από Νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου».

«Σύμφωνα με το νόμο 5227 της 26.8.1931 «Περί Μεσαζόντων», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, «...Είναι άκυρη ως αντικείμενη στα χρηστά ήθη και ουδέν συνεπάγεται αποτέλεσμα κάθε συμφωνία κατά την οποία το έτερο των μερών αντί ορισμένης αμοιβής ή με ποσοστό αναδέχεται όπως, καθ'οιονδήποτε τρόπο, επιτύχει ή συντελέσει στην σύναψη μετά του Δημοσίου ή Δήμου ή Κοινότητας ή Κρατικής επιχειρήσεως ή μονών ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου σύμβαση με οιοδήποτε αντικείμενο ή περιεχόμενο...». Σύμφωνα δε με το άρθρο 5 του ιδίου νόμου «...Οσάκις εγένετο κάποια από τις εκ του πρώτου άρθρου συμφωνίες, εάν η συνομολογηθείσα μετά του Δημοσίου ή των εν αυτό άρθρω νομικών προσώπων σύμβασις οφείληται κυρίως ή υπήρξε αποτέλεσμα της ψήφου ή ενεργείας των εν τω εδαφ.β του άρθρου 1 προσώπων ή της ασκηθείσης παρά των εν εδαφ. α' προσώπων επιρροής ή της απομακρύνσεως των εν εδαφ. Γ προσώπων το Δικαστήριο μετά από αίτηση του Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δύναται να κηρύξει εν όλω ή εν μέρει άκυρη την σύμβαση».

«Επειδή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος:

«Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την τέλεση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει». Σύμφωνα μάλιστα με την επόμενη παράγραφο 2, δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των ανωτέρω προσώπων, ενώ «αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης ή προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου (1), αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση».

«Κατ'έξουσιοδότηση της συνταγματικής διατάξεως του άρθρου 86 παρ.1 Σ εκδόθηκε ο ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών» (ΦΕΚ Α' 66), προκειμένου να προσαρμοστεί η έως τότε υφιστάμενη νομοθεσία (ν. 2509/1997) προς το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου 86 Σ, όπως μεταβλήθηκαν εξ ολοκλήρου μετά την συνταγματική αναθεώρηση του 2001. Έτσι, από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 86 του Συντάγματος και του ν. 3126/2003 προκύπτει ότι οι δικαστικές αρχές δεν επιτρέπεται να ενεργήσουν προκαταρκτική εξέταση, προανάκριση ή ανάκριση κατά Υπουργού, χωρίς προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, για πλημμελήματα ή κακουργήματα που τελούνται κατά την άσκηση

των καθηκόντων του και εκδικάζονται από το προβλεπόμενο Ειδικό Δικαστήριο (άρθρα 86 του Συντάγματος και παρ. 1 και 2 ως άνω νόμου), παρά μόνον δύνανται να διενεργούν έρευνα για την τυχόν διάπραξη οιοδήποτε ποινικού αδικήματος, είτε αυτοτελώς είτε κατα συμμετοχή από άλλα πρόσωπα (άρθρο 4 παρ. 3 ως άνω νόμου) (πρβλ. και υπ' αρ. 4/2003 εγκύκλιο Εισαγγελέα ΑΠ)»

«Επειδή σύμφωνα με τα ανωτέρω η Βουλή ενεργεί ως δικαστήριο, κατά την έννοια του 6^{ου} άρθρου της ΕΣΔΑ, σύμφωνα δε με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου πρέπει να ενεργεί και να πείθει ότι ενεργεί ως δικαστήριο ανεξάρτητο και αμερόληπτο (22.10.84 “Σράμεκ κατα Αυστρίας”, 23.4.87 “Ettl κατά Αυστρίας” και 28.9.95 “Prokola κατα Λουξεμβούργου”), απαγορεύοντας ως μη νόμιμη την ανάμιξη της εκτελεστικής εξουσίας στην απονομή της δικαιοσύνης (28.3.00 «Δημήτριος Γεωργιάδης κατά Ελλάδος»)»

«Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 902 του Αστικού Κώδικα, *«όποιος έχει έννομο συμφέρον να πληροφορηθεί το περιεχόμενο ενός εγγράφου που βρίσκεται στην κατοχή άλλου έχει δικαίωμα να απαιτήσει την επίδειξη ή και αντίγραφο του, αν το έγγραφο ... πιστοποιεί έννομη σχέση που αφορά και αυτόν ή σχετίζεται με διαπραγματεύσεις που έγιναν σχετικά με τέτοια έννομη σχέση ... για το συμφέρον του ή με μεσολάβηση τρίτου»*, η δε *«επίδειξη του πράγματος ή του εγγράφου γίνεται στον τόπου που βρίσκεται κατά το χρόνο της αίτησης, εκτός εάν ο ένας ή ο άλλος αξιώσει για σπουδαίο λόγο την επίδειξη αλλού»* (903 ΑΚ).»

«Επειδή έχω άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον η ανωτέρω πληροφόρηση να μην περιέλθει μόνο σε εμένα προσωπικά αλλά

συντρέχει σπουδαίος λόγος αυτή να δημοσιοποιηθεί ευρύτατα στην Ελλάδα ώστε να μην συμμετάσχουν - είτε λόγω της εκ της δημοσιότητας αναμενομένης αυτοεξαιρέσεως ή παραιτήσεώς τους, άλλως λόγω της εκπεφρασμένης πρόθεσης αποκλεισμού τους από τους αρχηγούς των κομμάτων στην κοινοβουλευτική δύναμη των οποίων ανήκουν - στην σύνθεση Εξεταστικής ή Προανακριτικής Επιτροπής βουλευτές περί των οποίων οι εναγόμενες γνωρίζουν και διαθέτουν στοιχεία ότι παράνομα κατέστησαν αποδέκτες χρηματικών ποσών ή παροχών, γεγονός το οποίο νοθεύει την κρίση τους και δημιουργεί σύγκρουση συμφερόντων που, ανθρωπίνως, εμποδίζει την κατα συνείδηση ψήφο τους.»

«Επειδή έχω έννομο συμφέρον ως συνεισφέρων κατά την παράγραφο 5 του 4^{ου} άρθρου του Συντάγματος στα δημόσια βάρη αλλά και ως φορολογούμενος, ο οποίος έχει μέχρι σήμερα καταβάλει στο Δημόσιο κάθε προβλεπόμενο φόρο εισοδήματος φυσικού προσώπου καθώς και κάθε άλλο προβλεπόμενο εις της νομοθεσίας φόρο (βλ. Σχετ. 42) να παύσει πλέον, εάν πράγματι ακολουθείται, η προρρηθείσα παράνομη πρακτική επίορκων κρατικών λειτουργών, βουλευτών, τυχόν υπουργών και κομματικών σχηματισμών, πρακτική η οποία, όπως προκύπτει από το δημοσιοποιηθέν εύρος, ένταση και μακροχρόνια εφαρμογή της συνιστά, κατα την άποψή μου, απειλή κατά του Πολιτεύματος δια του σφετερισμού της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν από αυτήν, η δε τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει.»

«Επειδή έχω έννομο συμφέρον ως Έλληνας πολίτης να περιορίσω, δια της πλήρους πληροφόρησεως, την συλλογική απαξίωση και

ισοπέδωση των κομμάτων ως συνταγματικά κατ'άρθρο 29, παρ, 1 Σ. κατοχυρωμένων θεσμικών σχηματισμών, «...η οργάνωση και η δράση των οποίων οφείλει να εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος ...», εξακριβώνοντας τις παραβατικές δραστηριότητες συγκεκριμένων προσώπων οι οποίες σήμερα, σύμφωνα με όλες τις δημοσιοποιούμενες μετρήσεις της κοινής γνώμης, χαρακτηρίζουν και απαξιώνουν συλλήβδην το σύνολο των κομμάτων και του πολιτικού προσωπικού της χώρας, δημιουργώντας προϋποθέσεις ευκαιριών ουσιαστικής εκτροπής του πολιτεύματος.»

Α.α.2. Η συνταγματική υποχρέωση αλλά και το άμεσο συνταγματικό δικαίωμα του πολίτη να υπερασπιστεί τη διαφάνεια στη λειτουργία του «πολιτικού», αλλά και του δημοσίου χρήματος, είναι σύνθετο δικαίωμα, νεώτερης γενιάς, που στην ουσία αποτελεί την πεμπουσία, πλέον, της εφαρμογής του Άρθρου 120, παρ.2 του Συντάγματος. Το άμεσο και πρόδηλο έννομο συμφέρον των υποκειμένων του δικαιώματος αυτού δεν είναι μόνο συλλογικό αλλά και ατομικό, αντίστοιχο μπορεί να πεί κανείς με αυτό του δικαιώματος προστασίας του περιβάλλοντος, ερμηνευόμενο σύμφωνα και με την πάγια νομολογία περί υπάρξεως εννόμου συμφέροντος από το ΣτΕ.

Η ίδια η Πολιτεία έχει θεσπίσει ιδιαίτερη Συνταγματική υποχρέωση και δικαίωμα για την κατοχύρωση και προάσπιση της Διαφάνειας και την έχει εξειδικεύσει με σειρά νόμων.

Με βάση τις καταθέσεις που προσάγονται μετ' επικλήσεως και επισυνάπτονται στην παρούσα και όλα όσα, ως πασίδηλα πλέον, έχουν δει το φως της δημοσιότητας από το Δεκέμβριο του 2006 έως σήμερα, υφίσταται άμεσος και άλλως αναπότρεπτος κίνδυνος παραγραφής των

αδικημάτων που έχουν διαπραχθεί από πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 86 παρ.1 του Συντάγματος . Υπάρχει άμεσος και άλλως αναπότρεπτος κίνδυνος να μην μπορέσω να ασκήσω με γνώση τα δικαιώματά μου ως πολίτης στις Ευρωεκλογές της 7^{ης} Ιουνίου 2009 ακόμη και εάν, παρά τα συνεχή, πάνδημα και τεκμηριωμένα δημοσιεύματα του Τύπου που επαναλαμβάνονται έως και σήμερα 19 Ιανουαρίου 2009 (Βλ. σχετικά δημοσιεύματα τύπου **Σχετ. 10^α – 10^η**, ήτοι δημοσίευμα της εφημερίδας «Το Άρθρο» της 6-7-2008, σελ. 9, άρθρο Ρεγγίνας Σπυράτου - Σχετ.10^α. δημοσίευμα της εφημερίδας «Η Αυγή» της 10-7-2008, σελ. 5 δηλώσεις Αλ. Τσίπρα- Σχετ. 10β, δημοσίευμα της εφημερίδας «στο Καρφί του Σαββατοκύριακου», της 13-7-2008, σελ. 63 – Σχετ, 10γ, δημοσίευμα της εφημερίδας «Το Παρόν» της 29-6-2008 σελ. 10 άρθρο Παντελή Γιακουμή – Σχετ. 10δ, δημοσίευμα της εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 20-7-2008 σελ. 5 άρθρο με τίτλο «Ανασχηματισμός και στο βάθος εκλογές» - Σχετ. 10^ε, δημοσίευμα της εφημερίδας «Το Παρόν» της 4-1-2009 σελ. 9 άρθρο με τίτλο «Κάλπες τον Μάρτη βλέπουν στο ΠΑΣΟΚ» - Σχετ. 10στ, δημοσίευμα της εφημερίδας «Πρώτο Θέμα» της 7-1-2009 άρθρο Γιάννη Μακρυγιάννη με τίτλο «Εσωτερικής κατανάλωσης ο ανασχηματισμός» στο οποίο περιλαμβάνονται δηλώσεις του εκπροσώπου τύπου του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπακωνσταντίνου – Σχετ. 10ζ, δημοσίευμα της εφημερίδας «Στο Καρφί του Σαββατοκύριακου» της 3-1-2009 σελ. 64, στήλη «Στο Πέταλο» - Σχετ. 10^η) , δεν διεξαχθούν πριν την έκδοση της αποφάσεώς Σας Εθνικές Εκλογές.

Οι διατάξεις του Συντάγματος που προστατεύουν τα θεμελιώδη δικαιώματα συνιστούν και εξ αντικειμένου κανόνες δικαίου με αυξημένη πάντοτε τυπική ισχύ, επιβάλλουν, δε, γενικότερα στον κοινό νομοθέτη να διαμορφώνει τις επιλογές του με γνώμονα τις επιταγές που απορρέουν

από αυτές (πρβλ. ενδεικτικά Αρ. Μάνεση, Συνταγματικό Δίκαιο, Ι, 1980, σ. 152 επ. και Πρ. Δαγτόγλου, Συνταγματικό Δίκαιο, Ατομικά δικαιώματα, Β΄, 1991, σ. 1233 επ.). Οι συνταγματικές διατάξεις έχουν ως κανόνες δικαίου βαρύνουσα σημασία για την έννομη τάξη μας, γιατί προσδιορίζουν, ενπρώτοις, τις σχέσεις του πολίτη με την εξουσία, καθώς επίσης την ελευθερία και την αυτονομία κάθε ανθρώπου. Εκτός αυτού όμως, η λειτουργία τους αναπτύσσεται ως επί το πλείστον και οριζόντια, καταλαμβάνει δηλαδή, διαχέεται και επενεργεί κανονιστικά σε όλες τις δικαιοϊκές περιοχές που -άμεσα ή έμμεσα, θέσει ή δυνάμει- σχετίζονται ιδίως με την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Η παραπάνω διαπίστωση ισχύει φυσικά και για την ερμηνεία των κανόνων του ιδιωτικού δικαίου, αφού και αυτοί εντάσσονται στο σύστημα που προσδιορίζεται και νοηματοδοτείται από τις επιταγές του Συντάγματος. Συνεπώς, οι συνταγματικοί κανόνες, με την αυξημένη τυπική ισχύ τους, αποτελούν ερμηνευτικό οδηγό για τον πορισμό του περιεχομένου και της λειτουργίας και των διατάξεων του ιδιωτικού δικαίου. Καθήκον του ερμηνευτή είναι λοιπόν να αναζητά τη λύση που εναρμονίζεται με την εφαρμοστέα κάθε φορά συνταγματική διάταξη και συμβάλλει με τον καλύτερο τρόπο στην πραγμάτωσή της (πρβλ. Αντ. Μανιτάκη, Το υποκείμενο των συνταγματικών δικαιωμάτων, 1981, σ. 128-129, Δ. Τσάτσου, Συνταγματικό Δίκαιο, Γ΄, Θεμελιώδη Δικαιώματα, 1988, σ. 186 επ., Φ. Δωρή, Ερμηνεία των νόμων με αναγωγή σε συνταγματικές διατάξεις στη νομολογία των πολιτικών δικαστηρίων, στον τόμο Νομικές Μελέτες, 1993, σ. 40, 48-49, Π. Παπανικολάου, Μεθοδολογία του Ιδιωτικού Δικαίου, 2000, σ. 188-189? από την αλλοδαπή βιβλιογραφία πρβλ. ιδίως C-W. Canaris, Grundrechte und Privatrecht, AcP 1984, σ. 224 επ. και K. Larenz- C-W. Canaris, Methodenlehre der Rechtswissenschaft, 3te Aufl., 1995, σ. 159 επ.).

Από τις παραπάνω σκέψεις καθίσταται σαφές ότι ο δικαστής έχει υποχρέωση να προσδιορίζει την ερμηνεία των κανόνων του ιδιωτικού δικαίου υπό το φως του περιεχομένου και της λειτουργίας της συνεκτιμώμενης κάθε φορά συνταγματικής διάταξης. Ορισμένες φορές οφείλει έτσι να απομακρύνεται από παραδεδομένες ερμηνευτικές εκδοχές, και όταν ακόμη αυτές συνιστούν πάγια νομολογία, προκειμένου να διευκολύνει την πλήρη ανάπτυξη της κανονιστικής λειτουργίας του συνταγματικού κανόνα και στο πεδίο του ιδιωτικού δικαίου.

Το άρθρο 20 παρ. 1 Συντ. ορίζει: "Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα και τα συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει". Η εν λόγω διάταξη κατοχυρώνει όχι μόνο την πρόσβαση στο δικαστήριο, αλλά και την ακρόαση από αυτό, καθώς επίσης και την παροχή δικαστικής προστασίας. Συνιστά δηλαδή θεμελιώδες δικαίωμα, το οποίο εγγυάται τη δυνατότητα κάθε πολίτη που νομίζει ότι θίγεται δικαίωμα ή έννομο συμφέρον του να προσφεύγει στο αρμόδιο δικαστήριο και να αναπτύσσει τις απόψεις του ενώπιόν του προς συνεκτίμηση κατά τη δικαστική κρίση (πρβλ. σχετικά Πρ. Παυλόπουλου, Η συνταγματική κατοχύρωση της αιτήσεως ακυρώσεως, 1982, σ. 118 επ., Πρ. Δαγτόγλου, όπ.π., σ. 1205 επ. και Κ. Χρυσόγονου, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, 1998, σ. 346 επ.).

Ειδικότερα, το δικαίωμα ακρόασης ενώπιον δικαστηρίου περιλαμβάνει τη δυνατότητα ανάπτυξης των ισχυρισμών για τα πραγματικά γεγονότα που αποτελούν προϋπόθεση για τη βασιμότητα των αιτημάτων. Περιλαμβάνει επίσης το δικαίωμα κάθε διαδίκου να

επικαλεσθεί και να προσαγάγει όλα τα πρόσφορα αποδεικτικά μέσα για να αποδείξει τους ισχυρισμούς του. Συνεπώς, το άρθρο 20 παρ. 1 Συντ. κατοχυρώνει, εκτός των άλλων και το δικαίωμα απόδειξης με κάθε πρόσφορο μέσο των προβαλλομένων πραγματικών ισχυρισμών και φυσικά προσαγωγής των κρίσιμων αποδεικτικών μέσων (πρβλ. Π. Γέσιου-Φαλτσή, Το δικαίωμα απόδειξης, στον τόμο: Προσφορά στο Γεώργιο Μιχαηλίδη-Νουάρο, Α΄, 1987, σ. 222-223, Κ. Μπέη, ΕρμηΣ, 1999, άρθρο 20, αρ. 51-54.? από τη γερμανική βιβλιογραφία πρβλ. Leibholz/Rinck/ Hesselberger, Grundgesetz, 7te Aufl., 1993, Art. 103 I, Rz. 91 επ. και Schmidt-A?mann/ Maunz-Durig, Grundgesetz, Kommentar, Art. 103 I, αρ. 80 επ.).

Αξίζει να σημειωθεί ότι η δικαστική προστασία δεν περιορίζεται μόνο στον έλεγχο της συνταγματικότητας αδικαιολόγητων περιορισμών στην προβολή των ισχυρισμών και στην προσαγωγή των αποδεικτικών μέσων. Κάτι τέτοιο δεν θα συμβιβαζόταν με το δικαίωμα δικαστικής προστασίας και ακρόασης, το οποίο δεν επιτρέπεται να προσλαμβάνεται μόνο με την αρνητική όψη του. Το δικαίωμα αυτό έχει κατεξοχήν σύνθετο χαρακτήρα με θετική κανονιστική οριοθέτηση, συνδυάζοντας γνωρίσματα που βρίσκονται στο μεταίχμιο των τριών παραδοσιακών κατηγοριών δικαιωμάτων, των ατομικών, των πολιτικών και των κοινωνικών (πρβλ. Κ. Μπέη, Παρατηρήσεις στην απόφαση ΜΠρΑθ 174/1980, Δ 11 (1980), σ. 422, Πρ. Παυλόπουλου, όπ.π. σ. 124 επ., Γ. Παπαδημητρίου, Η συνταγματική καθιέρωση της δικαστικής προστασίας, Δ 13 (1982), σ. 604-605 και Κ. Χρυσόγονου, όπ.π. σ. 345).

Δεν πρέπει επίσης να παραγνωρίζεται ότι η κανονιστική λειτουργία και εμβέλεια του ενλόγω δικαιώματος εμπεριέχει γενική επιταγή προς όλα ανεξαιρέτως τα όργανα της πολιτείας για τη λήψη των

μέτρων και τη δημιουργία των προϋποθέσεων που συμβάλλουν με τους καλύτερους δυνατούς όρους στην πραγμάτωση του. Το άρθρο 20 παρ. 1 Συντ. δεν αποτελεί, λοιπόν, μόνο κριτήριο για τον έλεγχο των κανόνων της ισχύουσας νομοθεσίας για τυχόν αδικαιολόγητους περιορισμούς στην οργάνωση της δικαστικής προστασίας. Πρέπει να ερμηνεύεται δημιουργικά, ώστε να εγγυάται την πληρέστερη και αποτελεσματικότερη δικαστική προστασία σε όλες τις πτυχές της. Τούτο υπογραμμίζει ιδιαίτερα ο Καθ. Γ. Παπαδημητρίου (όπ.π. σ. 607-609) και ο Αντ. Μανιτάκης (Η διπλή νομική φύση του δικαιώματος παροχής δικαστικής προστασίας, Δ 13 (1982), σ. 634).

Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι το δικαίωμα προβολής και απόδειξης των πραγματικών ισχυρισμών των διαδίκων απολαύει πλήρους συνταγματικής προστασίας. Οι εξ αντικειμένου κανόνες που στοιχίζονται με το ομώνυμο δικαίωμα επιβάλλουν, συνεπώς, να ερμηνεύονται και να εμπλουτίζονται οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας και φυσικά του ιδιωτικού δικαίου, με γνώμονα το περιεχόμενο και τη λειτουργία του δικαιώματος δικαστικής προστασίας στην εξεταζόμενη πτυχή του.

Για την εγγύηση της δικαστικής προστασίας δεν αρκεί πάντως μόνο η πρόβλεψη δικονομικών θεσμών και δυνατοτήτων για τους διαδίκους. Η εκπλήρωση της υποχρέωσης των οργάνων της πολιτείας που απορρέει από το Σύνταγμα επιβάλλει περαιτέρω την πραγματική παροχή αποτελεσματικής προστασίας. Δεν είναι λοιπόν επαρκής η παροχή απλώς τυπικής δικαστικής προστασίας. Αντίθετα, επιβάλλεται η δημιουργία όλων των προϋποθέσεων και η πρόβλεψη όλων των εγγυήσεων που διασφαλίζουν την κατάληξη της δίκης σε δίκαιο αποτέλεσμα και ουσιαστική απονομή δικαιοσύνης (πρβλ. Κ.-Α.

Betterman, Το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα δικαστικής προστασίας, Αρμ 34 (1980), σ. 715, Γ. Παπαδημητρίου, όπ.π. σ. 607, Αντ. Μανιτάκη, όπ.π. σ. 632-633, Ν. Κλαμαρή, Το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, 1989, σ. 213 επ., Πρ. Δαγτόγλου, όπ.π., σ. 1208, Κ. Χρυσόγονου, όπ.π. σ. 354).

Αποτελεσματική δικαστική προστασία δεν συνίσταται λοιπόν στην απλή και αξιολογικά ουδέτερη κατάστρωση κανόνων για την οργάνωσή της. Συνίσταται, αντίθετα, στην εξασφάλιση όρων που αφενός δεν δημιουργούν υπέρμετρες ή ανυπέβλητες νομικές ή πραγματικές δυσχέρειες και αφετέρου διαγράφουν ένα πλαίσιο που εγγυάται όντως την πραγμάτωση της δικαστικής προστασίας σε μία σύγχρονη δικαιοκρατούμενη Πολιτεία. Η προστασία πρέπει, εξάλλου, να παρέχεται σε χρόνο, κατά τρόπο και σε τόπο που επιτρέπει την ικανοποίηση των προσβαλλομένων δικαιωμάτων (πρβλ. E. Schmidt-Amann, Το ατομικό δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας έναντι της εκτελεστικής εξουσίας, ΤοΣ 16 (1990), σ. 405 και Ν. Κλαμαρή, όπ.π., σ. 217). Υπό το πρίσμα αυτό παρίσταται αναγκαία η διασφάλιση των όρων και στο πλαίσιο μιας αστικής δίκης, για τη πραγματική άσκηση και ευόδωσή της, εφόσον βέβαια ευσταθούν οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί.

Η δικαστική προστασία είναι όντως αποτελεσματική ως προς το δικαίωμα απόδειξης, όταν κάθε διάδικος έχει πρόσβαση στο πραγματικό υλικό της δίκης, από το οποίο μπορεί να αντλεί τα αποδεικτικά μέσα που θα επικαλεσθεί και όχι μόνο όταν δεν προβλέπονται αδικαιολόγητοι περιορισμοί και απαγορεύσεις τους (πρβλ. Jarass/Pieroth: Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland, 5te Aufl., 2000, Art. 103 Rnr. 11-12). Στο άρθρο 20 παρ. 1 Συντ. θεμελιώνεται λοιπόν δικαίωμα του

διαδίκου -όπως σωστά επισημαίνει η Π. Γέσιου-Φαλτσή (όπ.π. σ. 223)- να εξασφαλίζει από τον αντίδικο ή και από τρίτο όλα τα μέσα που θεωρεί πρόσφορα για την απόδειξη των ισχυρισμών του.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η αποτελεσματική άσκηση και προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων δεν απορρέει πια μόνον, μετά την πρόσφατη αναθεώρηση του Συντάγματος, από την κανονιστική οριοθέτηση του περιεχομένου τους. Το Σύνταγμα αναγορεύει, σε μία ευπρόσδεκτη καινοτομία, την αποτελεσματική άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων σε κανόνα γενικής εμβέλειας που καταλαμβάνει όλα τα δικαιώματα και προσδιορίζει κάθε προσπάθεια πορισμού του περιεχομένου και της λειτουργίας τους. Το άρθρο 25 παρ. 1 εδ. 2 Συντ. ορίζει: "Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους".

Η διάταξη αυτή ενσωματώθηκε στον Καταστατικό μας Χάρτη για να ενισχύσει την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και να διευκολύνει την επίλυση οριακών προβλημάτων κατά την αναζήτηση του περιεχομένου και της λειτουργίας τους. Έδαφος για την εφαρμογή της προσφέρει κατεξοχήν η δικαστική προστασία που εγγυάται το άρθρο 20 παρ. 1 Συντ. Αν λοιπόν απέμεναν, καθ' υπόθεση, και ελάχιστες αμφιβολίες ως προς το κατά πόσο η εν λόγω διάταξη καταλαμβάνει και το δικαίωμα απόδειξης στην αστική δίκη, με την ένταξη του νέου ορισμού του άρθρου 25 παρ. 1 εδ. 2 στο σύστημα προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων δεν είναι δυνατόν να υπάρξει πλέον καμία αμφιβολία γι' αυτό. Η δικαστική προστασία που κατοχυρώνει το Σύνταγμα αποβαίνει λοιπόν a fortiori πλήρης και αποτελεσματική σε όλες ανεξαιρέτως τις πτυχές της. Καταλαμβάνει, δηλαδή, τόσο το δικαίωμα απόδειξης όσο και

τον εξ αντικειμένου κανόνα που απορρέει από αυτό και που προσδιορίζει, διαχεόμενος στην έννομη τάξη και αναπτύσσοντας κανονιστική λειτουργία, το περιεχόμενο μεταξύ των άλλων και πολλών κανόνων του ιδιωτικού δικαίου.

Η σημασία της πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας σε μία σύγχρονη δικαιοκρατική Πολιτεία αναδεικνύεται με τρόπο ανάγλυφο, όταν σε συγκεκριμένη περίπτωση αποκτά επικαιρότητα η άσκηση αντιθετικά περισσοτέρων θεμελιωδών δικαιωμάτων. Σε αυτή την περίπτωση, επιβάλλεται η ισόρροπη άσκησή τους, χωρίς όμως να να δυσχεραίνεται υπέρμετρα και πολύ περισσότερο βέβαια να ματαιώνεται η αποτελεσματική δικαστική προστασία.

Η μυστικότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και των στοιχείων των πελατών κάθε επιχείρησης έναντι των ανταγωνιστών της αφορά μόνο τις νόμιμες δραστηριότητες και αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη δραστηριοποίηση στη σχετική αγορά και, εντέλει, για την λυσιτελή και κερδοφόρα άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας. Ως τέτοια υπάγεται στο προστατευτικό πεδίο της οικονομικής ελευθερίας και της συμμετοχής στην οικονομική ζωή, που κατοχυρώνεται στα άρθρα 5 παρ. 1 και 3 Συντ. (πρβλ. Ν. Ρόκα, Η επίδρασις του νέου Συντάγματος επί του εμπορικού δικαίου, στο έργο: Η επίδρασις του Συντάγματος του 1975 επί του ιδιωτικού και επί του δημοσίου δικαίου, 1976, σ. 41-42, Γ. Παπαδημητρίου, Η μετάθεση δικηγόρου και η συνταγματική προστασία της επαγγελματικής ελευθερίας, ΤοΣ, τ. 6 (1980), σ. 146 επ., ιδίως 148 επ. και Αρ. Μάνεση, Ατομικές ελευθερίες, δ' έκδ., 1982, σ. 162 επ.).

Εκ πρώτης όψεως θα μπορούσε, λοιπόν, να ανακύψει σύγκρουση ανάμεσα στο δικαίωμα της οικονομικής ελευθερίας και στην αξίωση για

αποτελεσματική δικαστική προστασία. Εντούτοις, η διαφαινόμενη σύγκρουση αίρεται με τη συγκεκριμένη σε κάθε περίπτωση στάθμιση των δικαιωμάτων, κατά τρόπο ώστε να είναι δυνατή η συνύπαρξή τους χωρίς τη ματαίωση κανενός (πρβλ. Δ. Τσάτσου, όπ.π., σ. 297-298 και Πρ. Δαγτόγλου, όπ.π., σ. 108-109). Στην προκειμένη περίπτωση, μια ερμηνευτική εκδοχή που καθιστά ουσιαστικά ανέφικτη την απόδειξη των ισχυρισμών ενός διαδίκου ματαιώνει οριστικά την ικανοποίηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας. Αντιθέτως, η επίδειξη αποσπασμάτων από το βιβλίο ασφαλιστηρίων συμβολαίων και η γνωστοποίηση των συναφθεισών συμβάσεων -ενόψει ενός αυστηρά οριοθετημένου σκοπού, της επίτευξης δικαστικής προστασίας του αντιδίκου ενόψει μάλιστα δικαστικά διαπιστωμένης παρανομίας- πρέπει να δέχθουμε ότι συνιστά θεμιτό περιορισμό της επαγγελματικής ελευθερίας. Άλλωστε, το δικαίωμα αυτό, κατά ρητή επιταγή του συντακτικού νομοθέτη (άρθρο 5 παρ. 1 Συντ.), οριοθετείται και από τα δικαιώματα των άλλων, όπως ενπροκειμένω το θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

Η στάθμιση θα απέληγε εδώ υπέρ του εύλογου περιορισμού της οικονομικής ελευθερίας και του ειδικότερου δικαιώματος διατήρησης επαγγελματικών και επιχειρηματικών μυστικών, προκειμένου να επιτευχθεί η αποτελεσματική κατοχύρωση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας του αιτούντος τις πληροφορίες αυτές διαδίκου, η οποία στηρίζεται μάλιστα σε προηγούμενη δικαστική απόφαση.

Το άρθρο 6 παρ. 1 εδ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ν.δ. 53/1974) ορίζει τα ακόλουθα: "Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικαίως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου

δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίο θα αποφασίσει είτε επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως". Στη διάταξη αυτή θεμελιώνεται το δικαίωμα κάθε προσώπου σε δίκαιη δίκη, που δεν εξαντλείται στην πρόσβαση σε δικαστήριο αλλά κατοχυρώνει και την από κάθε άποψη οργάνωση μιας διαδικασίας, η οποία ενστερνίζεται τις σύγχρονες προδιαγραφές του κράτους δικαίου και εγγυάται την πλήρη και αποτελεσματική δικαστική προστασία. Η εν λόγω διάταξη -που δυνάμει του άρθρου 28 παρ. 1 Συντ. έχει ισχύ υπέρτερη των κανόνων της κοινής νομοθεσίας- συγκροτεί ένα ευρύ πλέγμα επιμέρους κανόνων που συμπορεύονται με την προστασία του άρθρου 20 παρ. 1 Συντ. Οι δύο διατάξεις βρίσκονται καταφανώς σε στενή διαλεκτική σχέση και αλληλοσυμπληρώνονται (πρβλ. Κ. Μπέη, ΕρμηΣ, 1999, άρθρο 20, αρ. 40 και Εμμ. Ρούκουνα, Διεθνής προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, 1995, σ. 48).

Στο κανονιστικό περιεχόμενο του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ ανήκει όχι μόνον η πρόσβαση στο δικαστήριο, αλλά και η προβολή των ισχυρισμών των διαδίκων με κάθε πρόσφορο μέσο, και φυσικά η δυνατότητα επίκλησης και προσαγωγής μέσων που αποδεικνύουν τους ισχυρισμούς (πρβλ. J. Frowein- W. Peukert, Europäische Menschenrechtskonvention, EMRK-Kommentar, 1985, Art. 6, Nr. 71 και Κ. Μπέη, ΕρμηΣ, 1999, άρθρο 20, αρ. 17).

Όπως δέχεται, εξάλλου, παγίως το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δίκαιη δίκη υπάρχει μόνον όταν η προβλεπόμενη δικαστική προστασία είναι αποτελεσματική. Όταν δηλαδή δεν προβάλλουν νομικά ή πραγματικά εμπόδια που δυσχεραίνουν την πρόσβαση σε δικαστήριο και την ακρόαση από

αυτό. Το Δικαστήριο δεν παραλείπει μάλιστα να τονίσει ότι το σχετικό δικαίωμα έχει εξέχουσα θέση σε μία δημοκρατική κοινωνία και συνδέεται άρρηκτα με την αρχή της νομιμότητας. Δικαστική προστασία και αρχή της νομιμότητας συνέχονται έτσι με αναγωγή της πρώτης ως έννοιας είδους στη δεύτερη ως έννοιας γένους (πρβλ. σχετικά Ευ. Κρουσταλάκη, Το δικαίωμα σε "χρηστή δίκη" κατά το άρθρο 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Δ 13 (1982), σ. 624, Χ. Χρυσανθάκη, Ο ελληνικός μηχανισμός παροχής δικαστικής προστασίας υπό το φως της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δ 22 (1991), σ. 815-816, Εμμ. Ρούκουνα, όπ.π., σ. 156-157, 160-161.

Τα κράτη υπέχουν υποχρέωση να εξασφαλίζουν αποτελεσματική δικαστική προστασία όχι μόνο με την πρόβλεψη δικονομικών δυνατοτήτων, αλλά και με την αποτελεσματική λειτουργία στην πράξη των προβλεπομένων εγγυήσεων (πρβλ. Σπ. Καραλή, Το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και η ακυρωτική δικαιοδοσία του Συμβουλίου της Επικρατείας, ΕΔΔΔ 40 (1996), σ. 481 και Π.-Μ. Ευστρατίου, όπ.π., σ. 70-71, 185-186).

Από τις σκέψεις που προηγήθηκαν προκύπτει ότι τα δικαστήρια πρέπει να ερμηνεύουν τις ισχύουσες διατάξεις κατά τρόπο που όχι μόνο δεν παρακωλύει, αλλά αντίθετα προωθεί την παροχή πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Δεν επιτρέπεται λοιπόν η ερμηνεία κανόνων κατά τρόπο που παρεμποδίζει την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος.

Το άρθρο 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ κατοχυρώνει, εξάλλου, την αρχή της ισότητας των όπλων των διαδίκων. Σύμφωνα με αυτήν, πρέπει να

αναγνωρίζεται σε κάθε διάδικο η δυνατότητα να υπερασπίζεται την υπόθεσή του υπό συνθήκες που δεν τον περιάγουν σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τον αντίδικό του (πρβλ. Ευ. Κρουσταλάκη, Το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ: Νέες προοπτικές για την πολιτική δίκη, ΕΕΕυρΔ 6 (1986), σ. 66, J. Frowein-W. Peukert, όπ.π., Art. 6, Nr. 65, I. Σαρμά, Η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, 1998, σ. 252-253, 259).

Είναι λοιπόν προφανές ότι η ερμηνεία κανόνων, μεταξύ των άλλων, του ιδιωτικού δικαίου κατά τρόπο που δυσχεραίνει ουσιαστικά το διάδικο να ανεύρει και να προσκομίσει αποδεικτικό υλικό που κατέχει ο αντίδικός του ματαιώνει εντέλει τη δυνατότητα απόδειξης. Έτσι καθίσταται η θέση του μειονεκτική και παραβιάζεται η αρχή της ισότητας των διαδίκων. Τούτο ισχύει βέβαια κατά μείζονα λόγο, όταν η απόδειξη των ισχυρισμών ενός διαδίκου επαφίεται στην προαίρεση του αντιδίκου του.

Από τις παραπάνω σκέψεις προκύπτει η ανάγκη διασφάλισης πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας με τη δυνατότητα απόδειξης των πραγματικών ισχυρισμών διαμέσου της δημιουργικής ερμηνείας του άρθρου 902 ΑΚ, όχι στο στενό και παραδοσιακό πλαίσιο της δογματικής του αστικού δικαίου αλλά υπό το φως τόσο του άρθρου 20 παρ. 1 Συντ. όσο και του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ.

Προς την κατεύθυνση αυτή θα συντελούσε η ερμηνεία του ορισμού του κανόνα ΑΚ 902 "...πιστοποιεί έννομη σχέση που αφορά και αυτόν...", ο οποίος προβλέπεται ως μια από τις περιπτώσεις συνδρομής εννόμου συμφέροντος του αιτούντος την επίδειξη. Η διάταξη δεν πρέπει

να θεωρηθεί ότι αφορά αποκλειστικά έγγραφα συστατικά ή αποδεικτικά σύμβασης, στην οποία συμβαλλόμενος ήταν ο αιτών. Αντιθέτως, η περίπτωση αυτή πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά μια από περισσότερες δυνατότητες προσδιορισμού του περιεχομένου της. Ανάλογη δυνατότητα -δηλαδή έννομη σχέση που αφορά και τον αιτούντα- πρέπει να θεωρηθεί οπωσδήποτε και η σχέση, την απόδειξη της οποίας επιθυμεί να επιδιώξει ο αιτών ενώπιον δικαστηρίου για να ασκήσει νόμιμο δικαίωμά του. Με αυτόν τον τρόπο κατοχυρώνεται ουσιαστικά, χωρίς να απομακρύνεται κανείς από τη διατύπωση του άρθρου ΑΚ 902, το δικαίωμα απόδειξης και, κατ' επέκταση, η πλήρης και αποτελεσματική δικαστική προστασία.

Από όσα αναφέρθηκαν προηγουμένως προκύπτουν τα εξής:

Η ερμηνεία του άρθρου ΑΚ 902, σύμφωνα με την οποία επίδειξη εγγράφου είναι δυνατή μόνο όταν αυτό αποδεικνύει σύμβαση όπου ο αιτών είναι ένας από τους συμβαλλομένους, δεν συμβιβάζεται -ενόψει και του άρθρου 25 παρ. 1 εδ. 2 Συντ.- με τον εξ αντικειμένου κανόνα που απορρέει από το άρθρο 20 παρ. 1 Συντ., δηλαδή τον κανόνα που εγγυάται την πλήρη και αποτελεσματική δικαστική προστασία. Και δεν συμβιβάζεται, επειδή περιορίζει υπέρμετρα τη δυνατότητα του διαδίκου να αναζητήσει και να προσαγάγει κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη των ισχυρισμών του. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται και ενόψει της κανονιστικής λειτουργίας που αναπτύσσει στην έννομη τάξη μας το άρθρο 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ.

Το άρθρο 20 παρ. 1 Συντ. και το άρθρο 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ πρέπει να αποτελούν σταθερά γνώμονα για την ερμηνεία του άρθρου ΑΚ 902, ώστε να διευκολύνεται, μεταξύ των άλλων, η πρόσβαση κάθε

διαδίκου σε αποδεικτικά στοιχεία που κατέχει ο αντίδικός του. Οι εν λόγω κανόνες μπορεί μόνον έτσι να αναπτύξουν τη λειτουργία τους σε όλη την επιβαλλόμενη έκταση.

Α.β.1 Όπως απεδείχθη ενώπιόν Σας – κατ’ ομολογία και της νομικής συμβούλου της δεύτερης των καθόν και μέλος του Δ.Σ. της – όπως η ίδια κατέθεσε - από το 2003 έως και το 2008, δεν υφίσταται σήμερα ΟΥΔΕΜΙΑ δικαστική ή διοικητική διαδικασία η οποία να ερευνά τις παράνομες, σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται στην υπό κρίση αίτηση, χρηματοδοτήσεις κομμάτων, υπουργών και υφυπουργών στην Ελλάδα.

Όταν, λοιπόν, η συγκεκριμένη μορφή εννόμου προστασίας μου στην υπόθεση αυτή μπορεί να εξυπηρετηθεί μόνο με την συγκεκριμένη έννομη μορφή της παρούσας αίτησης,

Όταν, επιπλέον, δεν υπάρχει άλλη έννομη κίνηση κόμματος ή πολιτικού προσώπου από αυτά που περιλαμβάνονται στα πρόσωπα που περιλαμβάνονται στην διάταξη του άρθρου 86, Παρ.1 Σ που να ενδιαφέρεται για την παροχή εκ μέρους του δικαστηρίου έννομης προστασίας,

Καλείται, φρονώ, το Δικαστήριό Σας να κρίνει, εάν δεν έχουν οι Έλληνες πολίτες, ο καθένας μόνος του και όλοι μαζί πρόδηλο και άμεσο έννομο συμφέρον για την λήψη ασφαλιστικών μέτρων που δια της παρούσας αιτούνται, τότε ποιός το έχει. Από, αυστηρά, νομικής απόψεως, φρονώ ότι άν, κριθεί, ότι εγώ και οι επτακόσιοι (700) προσθέτως παρεμβαίνοντες Έλληνες πολίτες, - ο καθένας μόνος του και όλοι μαζί από κοινού - οι οποίοι, μεταξύ του συνόλου των

Ελλήνων φορολογουμένων, φέρουμε και θα φέρουμε δια βίου το βάρος της εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους που περιλαμβάνει τις προαναφερθείσες «μίζες», δεν έχουμε άμεσο και πρόδηλο έννομο συμφέρον της κατεπείγουσας αιτούμενης έννομης προστασίας, από νομικής απόψεως, και μόνον, δεν θα το έχει και το σύνολο των Ελλήνων πολιτών.

Υπήρξε δημόσια, ομόθυμη ανταπόκριση στην δημόσια ανακοίνωση - πρόσκληση (Βλ. Συν. 11)για υποστήριξη του υπό κρίση αιτήματος από πολίτες από όλες τις εκλογικές περιφέρειες της χώρας. Από πολίτες που ψηφίζουν όλα τα κόμματα που εκπροσωπούνται στη Βουλή, από πολίτες που ψηφίζουν κόμματα που δεν συμμετέχουν στη Βουλή, που ψηφίζουν λευκό ή άκυρο, αλλά και από πολίτες που απέχουν από τις εκλογές από απογοήτευση για την εικόνα του δημόσιου βίου. Η ανταπόκριση αυτή καταδεικνύει την αμεσότητα του κάθε ξεχωριστού αλλά και του κοινού, συλλογικού των αιτ / παρεμβαίνόντων συμφέροντος.

Οι επίμεμπτες συναλλαγές, για τις οποίες ζητείται να διαταχθούν οι καθόν να διατηρήσουν τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία κλπ, αφορούν και πολιτικούς που άσκησαν υπουργικό λειτούργημα, αφορούν και κόμματα, όπως τούτο προκύπτει και αποδεικνύεται από πληθώρα δημοσιευμάτων εκ των οποίων ενδεικτικά προσάγω κι επικαλούμαι τα ακόλουθα:

1. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 28-1-2008, σελ. 12-13, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Σκάνδαλο Siemens: Τι προκύπτει από τη δικογραφία της γερμανικής δικαιοσύνης.

- Δείχνουν Ν.Δ – ΠΑΣΟΚ – υπουργούς για μαύρο χρήμα» **(Σχετ. 12)**
2. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 29-1-2008, σελ. 6-7-, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Με χρήμα Siemens πήγαν στις κάλπες Ν.Δ και ΠΑΣΟΚ» **(Σχετ. 13)**
 3. δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή», άρθρο Στέφανου Μάνου με τίτλο «Siemens uber alles» **(Σχετ. 14)**
 4. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 20-5-2008, σελ. 17, άρθρο Αντωνίας Ξυνού με τίτλο «Σκάνδαλο Siemens, Λυκουρέζος, “Αθώοι οι πολιτικοί”» **(Σχετ, 15)**
 5. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 22-5-2008, σελ. 4 - 5, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Διαλεγμένα, όχι διαλεχτά, τα στοιχεία Ζίμενς» **(Σχετ. 16)**
 6. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 18-6-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Χειρόγραφη εντολή για πολιτικό χρήμα», σελ. 3, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Δικαιούχος ο υπουργός κ. Α. Rocos!» **(Σχετ. 17)**
 7. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 20-6-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Ίδού η διαδρομή της πολιτικής μίζας», σελ. 3, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Άλλος για Χίο τράβηξε κι άλλος για την Αθήνα...», σελ. 4 άρθρο Πάνου Σώκου με τίτλο «Τσουκάτος : Πήγαν στο κόμμα – ΠΑΣΟΚ» **(Σχετ. 18)**
 8. δημοσίευμα εφημερίδας «Το Βήμα», της 29-6-2008, σελ. Α14 14, άρθρο του Γ. Γαλιανού με τίτλο «Ράινχαρντ Σίκατσεκ Ο καλός στρατιώτης της Siemens» **(Σχετ. 19)**
 9. δημοσίευμα εφημερίδας «Το Βήμα» της 4-7-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Μπούμερανγκ το σκάνδαλο για τους «αδιάφθορους» της ΝΔ», σελ. Α32 άρθρο στη στήλη Βηματοδότης **(Σχετ. 20)**

10. δημοσίευμα εφημερίδας «Το Παρόν» της 6-7-2008, σελ. 3, σελ. 11, άρθρο με τίτλο «Περίεργες διαπλοκές σε κοινές εταιρείες. Και νέα ονόματα στο χορό της Siemens!», **(Σχετ. 21)**
11. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 22-7-2008, σελ. 5, άρθρο Παντελή Βαλασόπουλου με τίτλο «Αποζημιώσεις ζητά η μαμά Siemens από πρώην κορυφαίους της» **(Σχετ. 22)**
12. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 25-7-2008, σελ. 19, άρθρο Παντελή Βαλασόπουλου με τίτλο «Ρ. Σίκατσεκ: Εδώ πληρώνουν ακριβά όσοι τα παίρνουν. “Πήραν μίζες και πολιτικοί στην Ελλάδα”» **(Σχετ. 23)**
13. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 25-7-2008, άρθρο Πάνου Σώκου, με τίτλο «Παπούλιας για σκάνδαλα, διαφθορά : Συμμερίζομαι την οργή των πολιτών» **(Σχετ. 24)**
14. δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 29-7-2008, σελ. 5, άρθρο Τάσου Τέλλογλου με τίτλο «Η ηγεσία της Siemens ήξερε ... Για τα «μαύρα ταμεία», έκρινε το δικαστήριο του Μονάχου – Φυλάκιση με αναστολή στον Ρ. Σίκατσεκ» **(Σχετ. 25)**
15. δημοσίευμα εφημερίδας «Το Ποντίκι» της 31-7-2008, σελ. 5, άρθρο με τίτλο «Την αγωνία του ακροβάτη βιώνει ο πρωθυπουργός» **(Σχετ. 26)**
16. δημοσίευμα εφημερίδας «Πρώτο Θέμα της Κυριακής», της 3-8-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Ο Χριστοφοράκος ξέρει ποιοι πολιτικοί πήραν μίζες», σελ. 6-7 άρθρο Γιώργου Δημητρομανωλάκη με τίτλο «Ράινχαρτ Σίκατσεκ Στην Ελλάδα δεν θέλουν να διαλευκανθεί το σκάνδαλο», σελ. 8 άρθρο Δημήτρη Παφίλα με τίτλο «Δίνουν ακόμη έργα στη Siemens» **(Σχετ. 27)**
17. δημοσίευμα εφημερίδας «Το Παρόν της Κυριακής» της 28-9-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Ο Καραμανλής προχωρά σε ανακριτική

επιτροπή για την υπόθεση Ζήμενς», σελ. ..., «Ο Καραμανλής προχωρά σε ανακριτική για Ζήμενς!» (Σχετ, 28)

18. δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 12-10-2008, σελ. 16, άρθρο Τάσου Τέλλογλου με τίτλο «Ο Σίκατσεκ δεν ρωτήθηκε πολλά ...» (Σχετ. 29)

19. δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 17-12-1008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Χρηματισμός χωρίς τιμωρία», σελ. 6 άρθρο Τάσου Τέλλογλου με τίτλο «Ανοιχτό το μέτωπο ΟΤΕ - Siemens» (Σχετ. 30)

Εάν ισχύουν όσα τα στελέχη της Siemens AG έχουν ανωτέρω και με βάση τα συνημμένα επίσημα καταθέσει, εάν δηλαδή αποδέκτες παράνομης χρηματοδότησής τους έχουν καταστεί και τα δύο κόμματα «εξουσίας», μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι το πολίτευμα στην Ελλάδα κινδυνεύει να εκτραπεί σε ολοκληρωτικό καθεστώς «συμμοριών» με κοινοβουλευτικό μανδύα. Εάν δεν ισχύουν, τότε ως Έλληνες πολίτες με δικαίωμα ψήφου παραμένουμε, χωρίς καμμία έννομη προστασία, έρμια στρατηγικών συγκάλυψης αδικημάτων του κοινού ποινικού δικαίου από εσωτερικούς και εξωτερικούς «μιζαδόρους» της Siemens. Οι οποίοι, στα πλαίσια στρατηγικής καθυστέρησης των ερευνών, με συντονισμένη προσπάθεια συγκάλυψης των δικών τους κακουγημάτων από τον «φόβο» του πολιτικού συστήματος και με σκοπό την απαλλαγή τους δηλητηριάζουν το πολίτευμα της Ελλάδας και δεν διστάζουν να προκαλέσουν αναταραχή, διοχετεύοντας κατά το δοκούν στοιχεία για μη πολιτικά πρόσωπα που, ενδεχομένως, εμφανίστηκαν ως ταμίες πιθανώς ανυποψίαστων φίλων προς αυτά, κοινωνικά – πολιτικά ή οικογενειακά – πολιτικών προσώπων.

Φρονούμε ότι το δικαστήριό Σας οφείλει, εάν δεν ερμηνεύσει δικονομικά το άμεσο έννομο συμφέρον μας, να το ερμηνεύσει ουσιαστικά.

Α.γ.1 Όπως είναι γνωστό το ΑΕΠ της χώρας ανέρχεται περίπου σε 250 δισεκατομμύρια ευρώ. Το δημόσιο χρέος ανέρχεται περίπου σε 265 εκατομμύρια ευρώ. Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο πληθυσμός της χώρας την 1.1.09 αναμένετο να φτάσει σε 11.262.000, εκ των οποίων από 15 έως 64 ετών ήταν 7.424.000 περίπου (απογραφή 2000-2001), κάθε τετραμελής οικογένεια, όπως η δική μου, βαρύνεται κατ'αναλογία με χρέος € 94.121 και κάθε οικονομικά ενεργός ενήλικας με € 35.695.

Α.δ.1. Κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία πλήρως απεδείχθησαν (και δεν πιθανολογήθηκαν απλά) από την κατάθεση του ενόρκως εξετασθέντος μάρτυρός μου κ. Χάρη Μπότσαρη (δημοσιογράφου εκ των πλέον παλαιών και εγκρίτων, τ. Δ/ντή του Ρ/Σ Σκάι, εργαζομένου στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία, Πρώτο Θέμα, συνεργαζομένου με το περιοδικό Πολιτικά Θέματα κ.α.) - ως εκ τούτου η κατάθεσή του τυγχάνει ιδιαίτερας βαρύτητας και αξιοπιστίας λόγω της γνώσεως των γεγονότων για τα οποία κατέθεσε εξ ίδιας αντιλήψεώς του - τα παρακάτω:

α) Ότι από την δικαστική έρευνα που διεξάγεται στη Γερμανία, προέκυψε και αποδείχθηκε ότι η εταιρεία Siemens AG με σκοπό να επιτύχει μεταξύ άλλων χωρών και στην Ελλάδα, την σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών και την ανάληψη δημοσίων έργων είτε κατόπιν διαγωνισμών είτε δια απευθείας ανάθεσης και προκειμένου να επηρεάσει

προς το σκοπό αυτό κρατικούς λειτουργούς, πολιτικά κόμματα και πολιτικούς, προέβη σε δωροδοκίες δημοσίων προσώπων και λειτουργών. Το, δε, οικονομικό όφελος που άντλησε σε βάρος των λοιπών ανταγωνιστριών εταιρειών και, κυρίως, σε βάρος εμένα ως φορολογουμένου, των προσθέτως παρεμβαινόντων – που είτε φέρουν ως οικονομικά ενεργοί πολίτες είτε θα φέρουν, οι μαθητές σήμερα εξ αυτών, το βάρος αυτό με την ένταξή τους στην εργασιακή κοινωνία – σε βάρος του «κοινού κορβανά» είναι τεράστιο. Όπως ανωτέρω υπό Α.γ.1 αναφέρθηκε το «εξατομικευμένο» κατ’ αναγωγή ποσοστό αναλογίας των Ελλήνων πολιτών επί του δημοσίου χρέους προσδιορίζεται σε περίπου €35.000 ανά ενήλικα, €95.000 ανά τετραμελή οικογένεια. Εάν 10%, εξ αυτών, αφού όπως οι εκπρόσωποι της πρώτης των καθόν ισχυρίζονται αυτό το ποσοστό των δαπανών δημοσίων προμηθειών κατευθύνεται ως “standard practice” σε παράνομες χρηματοδοτήσεις πολιτικών, κομμάτων και παρενθέτων προσώπων αφορά «μίζες», αυτές βεβαίως χορηγούνται για την υπερτιμολόγηση των πωλουμένων προς το Δημόσιο αγαθών και υπηρεσιών. Αντιλαμβάνεται κανείς ότι κατόπιν τούτου τα ανωτέρω εξατομικευμένα κατ’ αναγωγήν ποσά ενδεχομένως να μην ωφείλοντο καθόλου, λαμβάνοντας υπόψη το χρονικό διάστημα τήρησης της ανωτέρω «πρακτικής». Πολλώ δε μάλλον λαμβάνοντας υπόψη ότι ακόμη και εάν κάποιος κατέβαλε στο Δημόσιο την ανωτέρω «αναλογία» του, ακόμη και τότε δεν θα μπορούσε να «ξεχρεώσει». Ενδεχομένως, δε, και αυτά σε μίζες να πήγαιναν.

β) Ότι, όπως είναι σε όλους γνωστό, ενόψει και της σωρείας των δημοσιευμάτων σχετικά με το αποκαλούμενο «σκάνδαλο Siemens», κατά την ανακριτική διαδικασία ενώπιον των αρμόδιων Γερμανικών ανακριτικών αρχών, τα ανώτατα στελέχη της Siemens AG και μετέπειτα διαχειριστές των «μαύρων ταμείων» της Μίκαελ Κουτσερνόιτερ (μέλος

του Δ.Σ. και Εντεταλμένος Σύμβουλος) και Ραϊνχαρτ Σίκατσεκ ομολόγησαν ότι η εν λόγω πρακτική παράνομων χρηματοδοτήσεων και δωροδοκιών κρατικών αξιωματούχων, κομμάτων και εκάστοτε εν ενεργεία πολιτικών, ακολουθήθηκε ευρύτατα στην Ελλάδα προκειμένου η δεύτερη των καθόν να «ευνοηθεί» σε βάρος άλλων εταιρειών.

γ) Ότι οι καθόν υποχρεώθηκαν να λάβουν μέτρα για εσωτερικό έλεγχο τους και ότι τέτοιος εσωτερικός έλεγχος έγινε στη Γερμανία από την αμερικανική νομική εταιρεία Debevoise and Plimpton. Ο έλεγχος, βέβαια, αυτός έγινε, όπως κατέθεσε ο μάρτυράς μου, έναντι ανταλλάγματος και συγκεκριμένα κατόπιν συμβιβασμού που επετεύχθη, δυνάμει του οποίου συμφωνήθηκε ότι οι εμπλεκόμενες εταιρείες δεν θα διώκονταν και ότι δεν θα απαιτείτο να επιστρέψουν τα χρηματικά ποσά τα οποία είχαν εισπράξει από την εκτέλεση των συμβάσεων.

δ) Ότι οι καθόν έχουν καταθέσει όσα έγγραφα τους υπέδειξε η αμερικανική νομική εταιρεία που διενήργησε τον εσωτερικό έλεγχο και ότι ασφαλώς δεν έχει κατατεθεί από τις καθόν το σύνολο των εγγράφων και στοιχείων που αυτές διαθέτουν. Όπως εξάλλου κατέθεσε ο μάρτυράς μου, οι καθόν δεν έχουν συμφέρον να αποκαλύψουν το σύνολο των στοιχείων και εγγράφων που βρίσκονται στην διάθεσή τους, μεταξύ άλλων και για τον απλούστατο λόγο ότι κάτι τέτοιο θα τους στερήσει την δυνατότητα συνέχισης της εν λόγω «πρακτικής» τους ή, έστω και απλά, της κερδοφόρου δραστηριότητάς τους στην Ελλάδα, ακόμη και χωρίς αυτήν την «πρακτική», αφού θα τις φέρει αντιμέτωπες με ανθρώπους – κλειδιά που εξακολουθούν να κατέχουν θέσεις-κλειδιά αναφορικά με έργα που αυτές υπό κανονικές συνθήκες ενδιαφέρονται να διεκδικήσουν στις χώρες αυτές, κατά προφανή σύγκρουση συμφερόντων των καθόν να μην αποκαλύψουν περισσότερα στοιχεία από όσα είναι απολύτως

απαραίτητα για την αντιμετώπιση των διαδικασιών που εκκρεμούσαν (τονίζεται το «εκκρεμούσαν») εναντίον τους. Τα πρόσωπα αυτά, παρά την επ' ακροατηρίω δήλωση του πληρεξουσίου των καθών, εξακολουθούν, ακόμη και σήμερα, οκτώ μήνες μετά την από αυτόν παράδοση προς τον Εισαγγελέα κ. Π.Αθανασίου των στοιχείων που οι εντολείς του του χορήγησαν για να καταθέσει, να αποκαλύπτονται (Βλ. Συν.43. Εφ. «Ελευθεροτυπία», 19.1.09 Αριστέας Μπουγάτσου «Δύο πολισχιδή και υψηλόβαθμα στελέχη του ΟΤΕ στα μαύρα ταμεία», επίσης Συν.44 «Καθημερινή» 20.1.09. σελ 5, άρθρο Τάσου Τέλλογλου «Και άλλα πρόσωπα στο «κάδρο» Siemens». **Αποδεικνύεται πλήρως ότι οι καθών αποκρύπτουν, πάντως δεν καταθέτουν αφού, όπως ισχυρίζονται, «δεν ζητούνται», τα σημαντικότερα στην διάθεσή τους στοιχεία.**

ε) Ότι, κατά δηλώσεις στελεχών της πρώτης των καθών και δη του κ. Σίκατσεκ, τα ονόματα και στοιχεία των προσώπων που έχουν χρηματοδοτηθεί στην Ελλάδα, υπάρχουν και είναι στην διάθεσή τους – υπήρχαν τουλάχιστον όταν προέβαιναν στις δηλώσεις αυτές - ουδέποτε όμως ζητήθηκαν από κάποια ελληνική αρχή.

στ) Ότι (ερωτηθείς σχετικά με την ύπαρξη έννομου συμφέροντος στην υποβολή της κρινομένης αιτήσεως) το έννομο συμφέρον είναι δεδομένο, ότι η διατήρηση και η δημοσιοποίηση των στοιχείων και εγγράφων αφορά στο συμφέρον κάθε Έλληνα πολίτη πέραν των άλλων και ενόψει της οικονομικής επιβάρυνσης που έχει υποστεί και θα υφίσταται για πολλά χρόνια ως Έλληνας φορολογούμενος, ανάλογα με τις δυνάμεις του.

ζ) Ότι, εξ όσων γνωρίζει, δεν υπάρχει ούτε έχει κινηθεί ούτε αναμένεται να κινηθεί οιαδήποτε διαδικασία από την Ελληνική Πολιτεία στρεφομένη κατά των καθόν, με την οποία να ζητείται η παροχή πληροφοριών και εν γένει στοιχείων σχετικά με την εν λόγω χρηματοδότηση προσώπων. Οι όποιες διαδικασίες εκκρεμούν στρέφονται κατά των φυσικών προσώπων – στελεχών των καθόν, τα οποία εμπλέκονται.

η) Ότι (ερωτηθείς σχετικά με την ύπαρξη κατεπείγοντος της κρινομένης αιτήσεως) ενόψει της διεξαγωγής των Ευρωεκλογών στις 7 Ιουνίου 2009, καθίσταται απολύτως αναγκαία η μέχρι τότε δημοσιοποίηση της αιτούμενης πληροφορήσης προκειμένου να καταστεί γνωστό ποιοι πολιτικοί και κόμματα δεν χρήζουν της εμπιστοσύνης των Ελλήνων ψηφοφόρων, μεταξύ των οποίων και εγώ. Ιδιαίτερα, μάλιστα, επισήμανε το γεγονός ότι η κρινομένη αίτηση αποτελεί το μόνο ένδικο μέσο το οποίο δύναται να οδηγήσει στην μέχρι τότε δημοσιοποίηση των αιτούμενων στοιχείων, καθόσον – όπως και από πληθώρα δημοσιευμάτων έχει γίνει γνωστό- η εκκρεμής ενώπιον των Ελβετικών Αρχών διαδικασία ανοίγματος τραπεζικών λογαριασμών στα πλαίσια παροχής δικαστικής συνδρομής αποκλείεται να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τον Ιούνιο, ενόψει των αντιρρήσεων που πρόσφατα εξεφράσθησαν, με αποτέλεσμα, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και το ρεπορτάζ, την καθυστέρηση της δικαστικής έρευνας τουλάχιστον μέχρι τον Ιούνιο 2009.

Ενδεικτικά, επίσης, αναφέρεται, όσον αφορά τις Ελβετικές Αρχές και την υπ'αυτές τυχόν προσδοκώμενη δικαστική συνδρομή στο «άνοιγμα λογαριασμών», αντίστοιχες δε προβλέψεις και δικαιώματα των δικαιούχων των λογαριασμών προβλέπονται στο δίκαιο κάθε

Ευρωπαϊκής χώρας, το εξής: Κατά το άρθρο 962 παρ.1 και 2 του Ελβετικού Ενοχικού Κώδικα «...τα βιβλία, λογιστικά αρχεία και η επιχειρηματική αλληλογραφία πρέπει να τηρούνται για δέκα έτη, η δε περίοδος διατήρησής τους άρχεται από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο έγιναν οι τελευταίες καταχωρήσεις ή επικυρώθηκαν τα λογιστικά στοιχεία ή ελήφθη ή εστάλη η επιχειρηματική αλληλογραφία.» Η δε υποχρέωση των Ελβετικών τραπεζών να τηρούν στοιχεία τραπεζικών λογαριασμών πηγάζει από το ως άνω άρθρο 962 του Ελβετικού Ενοχικού Κώδικα σύμφωνα με την απόφαση του Ελβετικού Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου υπ' αρ. ATF 91 11 442. Περαιτέρω, σύμφωνα με την υπ' αριθμό 7226/23-12-2002 εγκύκλιο του Συνδέσμου Ελβετικών Τραπεζών, η οποία και αποτελεί πάγια πρακτική των Ελβετικών Τραπεζών, οι Τράπεζες μπορούν ελεύθερα να καταστρέψουν τα τηρούμενα από αυτές έγγραφα και στοιχεία κίνησης τραπεζικών λογαριασμών μετά την πάροδο της άνω δεκαετίας, η οποία αρχίζει σε ότι μεν αφορά συμβατικά έγγραφα από τη λήξη της συμβατικής σχέσης με τον πελάτη, σε ότι δε αφορά τραπεζικούς λογαριασμούς και αποδεικτικά κίνησης από την λήξη του ημερολογιακού έτους κατά τη διάρκεια του οποίου αυτά κατεγράφησαν.

Σύμφωνα με την Ελβετική νομοθεσία οι τράπεζες είναι υποχρεωμένες να διατηρούν τα αρχεία κίνησης τραπεζικών λογαριασμών για δέκα μόνο έτη από, τυχόν, κλείσιμο των λογαριασμών αυτών, χορηγούν δε στοιχεία στην Ομοσπονδιακή Εισαγγελία της Βέρνης με βάση την Ελβετική νομοθεσία και, αυτή προς την αιτούσα αλλοδαπή ανακριτική αρχή, με βάση την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Παροχή Δικαστικής Συνδρομής της 20^{ης} Απριλίου 1959, για όσο χρονικό διάστημα δύναται να διωχθεί και στην Ελβετία η τέλεση κακούργηματος που διώκεται ως τέτοιο στην Ελλάδα, εφόσον εδιώκετο ως τέτοιο κατά το

χρόνο τελέσεώς του στην Ελβετία και η δίωξή του δεν έχει παραγραφεί κατά το Ελβετικό Δίκαιο,

Επίσης, σε κάθε αίτημα δικαστικής συνδρομής, ακόμα και εάν αυτό γίνει δεκτό, προβλέπεται το δικονομικό δικαίωμα προβολής ενστάσεων και αντιρρήσεων από κάθε έναν έχοντα έννομο συμφέρον. Ενδεικτικά αναφέρεται το άρθρο 80Κ του Ομοσπονδιακού Νόμου περί Διεθνούς Δικαστικής Συνδρομής επί ποινικών ζητημάτων της 20^{ης} Μαρτίου 1981 όπως ισχύει. (βλ. Συν. 45). Το άρθρο αυτό προβλέπει προθεσμία 30 ημερών για την υποβολή έφεσης μετά την έκδοση απόφασης περί αποδοχής του αιτήματος. Τη στιγμή που σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του τύπου (βλ. συν. 43β) «το Υπουργείο Δικαιοσύνης βρίσκεται ακόμη στη διαδικασία επιλογής νομικού παραστάτη που θα το εκπροσωπήσει» ενώ, σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα, «κάποιοι από τους εμπλεκόμενους» έχουν ήδη προσλάβει συγκεκριμένο, κατά δήλωσή του, νομικό παραστάτη που θα τους εκπροσωπήσει για την υποβολή αντιρρήσεων στην παροχή της προσδωκώμενης, ούτε καν αιτηθείσας, δικαστικής συνδρομής, είναι αντιληπτό το άμεσο και άλλως αναπότρεπτο του κινδύνου που υφίσταμαι, τόσο εγώ, όσο και οι προσθέτως υπέρ εμού παρεμβαίνοντες, εάν δεν διαταχθούν τα δια της αιτήσεως αιτούμενα ασφαλιστικά μέτρα, ή τυχόν άλλα πρόσφορα κατά την κρίση του δικαστηρίου Σας, πριν την 7^η Ιουνίου 2009 και πριν την, τυχόν ενωρίτερη, διενέργεια Εθνικών Εκλογών.

θ) Ότι έχει ασχοληθεί προσωπικά με το «σκάνδαλο Siemens» και έχει, για το σκοπό αυτό, διενεργήσει διεξοδική έρευνα τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Γερμανία και την Ελβετία. Από την έρευνά του αυτή έχει εντοπίσει πολιτικά πρόσωπα τα οποία εμπλέκονται και τα οποία έχουν χρηματισθεί. Αρνήθηκε, όμως, να κατονομάσει κάποιο από αυτά,

ερωτηθείς σχετικά, καθόσον, όπως ρητά και κατηγορηματικά ανέφερε, τα στοιχεία της έρευνάς του ουδεμία αξία έχουν αν δεν υπάρχει απόλυτη διασταύρωσή τους με αυτά των αρμόδιων αρχών.

Κατόπιν των ανωτέρω και επειδή ο δημόσιος κορβανάς είναι κοινός κορβανάς, το συμφέρον κάθε Έλληνα πολίτη ως ψηφοφόρου και ενεργού μέλους της κοινωνίας που ενδιαφέρεται για την τύχη του κοινού κορβανά ως φορολογούμενος, ανεξάρτητα από το ποιο κόμμα προτιμά ή έχει στο παρελθόν ψηφίσει, είναι αυτονόητα έννομο και μάλιστα εδραζόμενο σε συνταγματική πρόβλεψη και ως εκ τούτου πρόδηλο και μη έχον ανάγκη αποδείξεως, όπως, δε, αποδείχθηκε στο ακροατήριο είναι και άμεσο.

Ανακύπτει, λοιπόν, το αναπόδραστο για το δικαστήριό Σας ερώτημα : Εάν δεν έχουν οι Έλληνες πολίτες πρόδηλο έννομο συμφέρον , τότε ποιοι έχουν;

Στο ερώτημα αυτό το δικαστήριό Σας φρονούμε ότι πρέπει να απαντήσει καταφατικά.

Για όλα τα παραπάνω οι προκείμενες ενστάσεις των καθών πρέπει να απορριφθούν ως νόμω και ουσία αβάσιμες.

β) Επί της ενστάσεως αοριστίας.

Οι καθών ισχυρίσθηκαν ότι η κρινομένη αίτηση είναι αόριστη, ενόψει του ότι, δήθεν, δεν αναφέρονται σε αυτήν ειδικά και ένα προς ένα τα αιτούμενα έγγραφα και στοιχεία.

Επί του ως άνω ισχυρισμού των καθόν επάγομαι τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 118,119 ΚΠολΔ, το δικόγραφο της αίτησης για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής:

1. Το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται.
2. Το όνομα, επώνυμο, το όνομα του πατέρα και η κατοικία του αιτούντα και του καθού (ΜΠΖακ 48/1981 Δ/νη 22 554).
3. Το αντικείμενο, κατά τρόπο σαφή, ευσύνοπτο και ορισμένο (Μπέης όπου παραπάνω), τα πραγματικά δηλαδή περιστατικά που πιθανολογούν το δικαίωμα υπέρ του οποίου ζητείται το ασφαλιστικό μέτρο.
4. Ο επικείμενος κίνδυνος ή η επείγουσα περίπτωση που επιβάλλουν τη λήψη του μέτρου, διαφορετικά η αίτηση και πάλι απορρίπτεται (ΑΠ 127/1973 ΕΕΝ 40,594, Ειρ Αθ 348/1981 ΕΛΔ 23 54).

Εξάλλου, κατά το άρθρο 216 ΚΠολΔ, η αγωγή εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθρα 118 ή 117 πρέπει να περιέχει: α) σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου, β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και γ) ορισμένο αίτημα.

Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει, εκτός από τα άλλα στοιχεία που ορίζει το άρθρο 216 παρ 1 ΚΠολΔ και σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν κατά το νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα

κατά του εναγομένου, με ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς, έτσι ώστε να παρέχεται η ευχέρεια στον εναγόμενο να αμυνθεί και στο δικαστήριο να τάξει τις νόμιμες αποδείξεις.

Πόσα και ποιά πραγματικά περιστατικά πρέπει να περιλαμβάνει στην αγωγή του ο ενάγων εξαρτάται από το περιεχόμενο του ουσιαστικού κανόνα δικαίου, έννομη συνέπεια του οποίου αποτελεί το προβαλλόμενο αίτημα. Εξαρτάται δηλαδή από το κύρος και την υφή του πραγματικού του κανόνα δικαίου που πρόκειται να εφαρμοσθεί (Κ. Κεραμέα, Αστικό δικονομικό δίκαιο, γεν. μερ., Αθήνα-Θεσσαλονίκη 1986 σ.205.)

Σκοπός της διατάξεως του άρθρου 216 ΚΠολΔ είναι να δώσει στο μεν εναγόμενο την ευχέρεια να αντιμετωπίσει το δικόγραφο της αγωγής, στο δε δικαστήριο την δυνατότητα να τάξει το προσήκον θέμα αποδείξεως.

Το δικόγραφο της αγωγής πρέπει, μεταξύ άλλων, να περιέχει την ιστορική βάση της αγωγής. Ιστορική Βάση της αγωγής είναι τα γεγονότα που θεμελιώνουν κατά το νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση αυτής από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου (βλ. και Κ Μπέη, Τα κατ' αρθρ. 216 ΚΠολΔ στοιχεία του δικογράφου της αγωγής, Δ 3.356). Η έκθεση των γεγονότων αυτών συνιστά διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης και προϋπόθεση του παραδεκτού της αγωγής. Τα περιστατικά πρέπει να εκτίθενται στην αγωγή σαφώς και να είναι ορισμένα, ώστε ο ισχυρισμός γι' αυτά να καθίσταται επιδεκτικός δικαστικής εκτιμήσεως (Βλ. Κ. Μπέη, Το κύριο περιεχόμενο του δικογράφου της αγωγής, Δ12.411.)

Κατά την διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, η αγωγή πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων τα οποία δικαιολογούν την άσκηση της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου. Η διάταξη αναφέρεται στα γεγονότα της, υπό στενή έννοια, νομιμοποίησεως, ενεργητικής και παθητικής, δηλαδή στα ιδιαίτερα περιστατικά με τα οποία ορίζεται η αναφορά του δικαιώματος προς τον ενάγοντα ως δικαιούχο και προς τον εναγόμενο ως υπόχρεο.

Ως ακριβής περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς νοείται η περιγραφή του ενσώματου πράγματος με το οποίο σχετίζεται το επίδικο ουσιαστικό δικαίωμα. Αντικείμενο, δε, της διαφοράς μπορεί να είναι ενσώματο πράγμα, δικαίωμα ή έννομη σχέση (Η. Νικολακοπούλου – Στεφάνου, Το αντικείμενο της δίκης και η αρχή *jura novit curia*, Δ 11.445, Γ. Ράμμου, Εγχειρίδιον αστικού δικονομικού δικαίου, τομ. Α΄, Αθήναι 1978, σελ. 435.), τη διάγνωση της οποίας ζητά ο ενάγων (Κ.Μπέη, Πολιτική Δικονομία, Γενικαί αρχαί και κατ' άρθρον ερμηνεία, τομ. Πα, Αθήναι 1974, σ. 967), ήτοι το αιτούμενο από το διάδικο περιεχόμενο του διατακτικού της δικαστικής αποφάσεως. Ο ορισμός αυτός του αντικειμένου της διαφοράς πρέπει να συμπληρωθεί και με τα πραγματικά γεγονότα.

Κατά ταύτα, μόνον αν η αγωγή δεν περιέχει τα στοιχεία που απαιτεί ο νόμος και αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση του αξιούμενου δικαιώματος, αυτή χαρακτηρίζεται ως ανεπίδεκτη δικαστικής εκτιμήσεως και απορρίπτεται ως αόριστη.

Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 732 ΚΠολΔ «το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο και κάθε μέτρο

που κατά τις περιστάσεις είναι κατά την κρίση του πρόσφορο για την εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης».

Όπως, πέραν πάσης αμφιβολίας, προκύπτει από το δικόγραφο της κρινομένης αιτήσεώς μου, η υπό κρίση αίτηση είναι πλήρως ορισμένη και σαφής ως προς όλες τις παραγράφους του αιτητικού της, οι δε ισχυρισμοί μου και τα διαλαμβανόμενα στην αίτησή μου πραγματικά περιστατικά τα οποία τους θεμελιώνουν, προσδιορίζονται με σαφήνεια και αποδεικνύονται πλήρως από τα προσκομισθέντα έγγραφα και την επ' ακροατηρίω κατάθεση του μάρτυρός μου.

Πλέον, όμως, και πέραν τούτων πλήρως απεδείχθη στο ακροατήριο ότι οι αντίδικοι έχουν πλήρη γνώση και αντίληψη ποια είναι επακριβώς τα αναφερόμενα στην υπό κρίση αίτησή μου στοιχεία, η διατήρηση ή/και δημοσιοποίηση των οποίων ζητείται και συνεπώς δεν πληρούνται στο πρόσωπό τους οι δικαιολογητικές βάσεις που θέτει ο νόμος για την προβολή της προκειμένης ενστάσεως αοριστίας, δηλαδή να δοθεί η ευχέρεια στον εναγόμενο να αμυνθεί και στο δικαστήριο να τάξει τις νόμιμες αποδείξεις. Προς θεμελίωση των παραπάνω επάγομαι τα κάτωθι:

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αντιδίκων επ' ακροατηρίω με σαφήνεια, ακρίβεια και ιδιαίτερα προσεκτική διατύπωση edήλωσε προς το δικαστήριό Σας ως προς την ύπαρξη των στοιχείων (άρα και τη γνώση της ταυτότητός τους) των οποίων η διατήρηση ή/και δημοσιοποίηση ζητείται, τα εξής:

«Η Αμερικανική δικηγορική εταιρεία η οποία διενήργησε τον εσωτερικό έλεγχο για λογαριασμό και κατ'έντολή της πρώτης των

καθών, είναι εκείνη η οποία διεπίστωσε και απεκάλυψε όλα εκείνα τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει ο χρηματισμός Ελλήνων πολιτικών».

«Το δικηγορικό γραφείο μου ενήργησε, κατ' εντολή και για λογαριασμό της Αμερικανικής δικηγορικής εταιρείας, τον εσωτερικό έλεγχο της δεύτερης των καθών».

«Τα αποτελέσματα και τις διαπιστώσεις του διενεργηθέντος εσωτερικού ελέγχου γνωστοποίησε και παρέδωσε η Αμερικανική δικηγορική εταιρεία στην πρώτη των καθών».

«Κατ' εντολή αμφοτέρων των καθών, εγώ ο ίδιος παρέδωσα στις Ελληνικές δικαστικές αρχές, σε δύο διαφορετικές περιστάσεις όλα τα στοιχεία τα οποία οι Ελληνικές δικαστικές αρχές εζήτησαν να τους χορηγηθούν».

Από τις παραπάνω δηλώσεις χωρίς καμία αμφιβολία προκύπτει η άριστη αντίληψη και γνώση στα πρόσωπα αμφοτέρων των καθών της ταυτότητας των στοιχείων από τα οποία προκύπτει η ταυτότητα των Ελλήνων πολιτικών που χρηματίστηκαν από τις ίδιες, με κεφάλαια της πρώτης των καθ'ών, που διαχειρίστηκαν ειδικά εξουσιοδοτηθέντα μέλη του Δ.Σ. της με βάση μηχανισμούς που δημιουργούνται από πλήθος εξειδικευμένων προς τούτο στελεχών αμφοτέρων των καθ'ών και συστήματα που αναθεωρούντο, όπως προκύπτει από τις καταθέσεις, τακτικά σε εταιρικό επίπεδο και σύμφωνα με τις αποφάσεις και οδηγίες των ειδικά εξουσιοδοτημένων οργάνων διοίκησής της.

Πλέον τούτων θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο όμιλος εταιρειών Siemens, ο οποίος είναι πολυεθνικός και δραστηριοποιείται μέσω ενός

πολυσύνθετου πλέγματος θυγατρικών εταιρειών σχεδόν σε κάθε χώρα της υφηλίου, όπως προέκυψε από τον έλεγχο που διενεργήθηκε, δεν πραγματοποιούσε τις πληρωμές χρηματικών ποσών που αποτελούσαν χρηματισμό πολιτικών μέσα από τους επίσημους λογαριασμούς και τα επίσημα λογιστικά βιβλία των εταιρειών του ομίλου, ούτε βέβαια από τα αντίστοιχα τοιαύτα αμφοτέρων των καθόν, αλλά από «μαύρους λογαριασμούς».

Όμως, παρά ταύτα, ο εσωτερικός έλεγχος επέτυχε να διαπιστώσει και να αποκαλύψει αυτές τις πληρωμές και συνεπώς και τους λήπτες των χρημάτων αυτών, αν και προφανώς και πανθομολογουμένως πάντα ταύτα δεν προέκυπταν από τα εμπορικά βιβλία των καθόν και συνεπώς η ένσταση αοριστίας που υποβάλλουν οι αντίδικοι σαν να επρόκειτο περί αιτήματος επιδείξεως των εμπορικών βιβλίων καταχρηστικώς προβάλλεται και ως εκ τούτου είναι τελείως αβάσιμη και απορριπτέα.

Εξάλλου, δεν έχει απολύτως κανένα νόημα ο ισχυρισμός των αντιδίκων ότι δήθεν δεν είναι σε θέση να αντιληφθούν ποια είναι τα στοιχεία εκείνα από τα οποία αποδεικνύεται ο χρηματισμός των πολιτικών τον οποίο οι ίδιες πραγματοποίησαν και ποιοι είναι οι πολιτικοί αυτοί.

Η προβολή λοιπόν της ενστάσεως αοριστίας από τις αντιδίκους εμφανίζει το ακόλουθο λογικό παράδοξο :

«Εγώ (αυτουργός) παραδέχομαι και δεν αρνούμαι ότι εχρημάτισα (παράνομη πράξη) τότε (χρόνος τέλεσης πράξης) εκείνον (συναυτουργός ή συνεργός) με αυτό τον τρόπο.

Αν όμως, εσύ δεν μου πεις ποιος είναι ο “εκείνος”, “πότε ακριβώς το έκανα αυτό”, “με ποιο τρόπο το έκανα” και “από ποιο στοιχείο αποδεικνύεται”, δεν μπορώ να αμυνθώ απέναντι στο αίτημά σου να αποκαλύψω τα παραπάνω, γιατί, δεν μπορώ να καταλάβω ούτε σε ποιον αναφέρεσαι ούτε πότε το έκανα ούτε με ποιο τρόπο το έκανα ούτε από ποιο στοιχείο αποδεικνύεται αυτό.»

Σε αυτό ακριβώς λοιπόν το παράδοξο συνίσταται τελικά η υποβληθείσα ένσταση αοριστίας.

Κατόπιν αυτών και η προκείμενη ένσταση της καθής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμη.

γ) Επί της ενστάσεως ικανοποίησης δικαιώματος (άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ)

Η επίδειξη εγγράφου, είτε με τις διατάξεις του ΑΚ είτε ΚΠολΔ, μπορεί να επιδιωχθεί και με ασφαλιστικά μέτρα. (Β. Βαθρακοκοίλη, Αναλυτική Ερμηνεία – Νομολογία Αστικού Κώδικα, Α' Τόμος, έκδοση 1989, σελ. 1175, ΜΠΑ 13936/84 ΝοΒ 32/1575, ΜΠΑ 921.80 Δ11/195, ΜΠΑ 15854/81 Δ 13/201, ΜΠΛεβ 8/81 Δ12/38, ΜΠΑ 5965/78 ΝοΒ 27/442, ΜΠΠειρ 433/75 ΝΔ 31/240, ΜΠΘηβ 108/71 ΝοΒ 19/1472, ΜΠΘ 594/72 Δνη 1972/617, ΜΠΑ 8459/71 ΑρχΝ 22/738, ΜΠΑ 14918/70 ΝοΒ 19/491, ΜΠΑ 13846/70 ΑρχΝ 22/78). Στηρίζεται, δε, η άποψη αυτή στο άρθρο 731 ΚΠολΔ, που ορίζει ότι το Δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή πράξης από εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση (ΜΠΘεσ. 15330/01, ΜΠΘεσ. 23434/01, Αρμ 2002.1186, ΜΠΘεσ.

7106/94, Αρμ. ΜΗ 668, ΜΠΑΘ. 10575/85 ΕλλΔνη 26,1418, ΜΠΑ 17453/83 ΕλλΔνη 25,1227, ΜΠΒολ 286/01, ΜΠΣπαρ. 906/05, ΜΠΤριπ. 98/08, Γεωργιάδη Σταθόπουλου, Ειδ. Ενοχ. Άρθρο 902, αρ. 10, Καυκά Ειδ. Ενοχ. άρθρο 902, σελ. 628, Τζίφρα Προσωρινή Ρύθμιση Καταστάσεως EEN 38.732, Κρουσταλλάκη, Δ Ι 651).

Προϋπόθεση της επιδείξεως εγγράφου ή χορηγήσεως αντιγράφου κατά 902 ΑΚ είναι η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος του επιδιώκοντος την επίδειξη. Τέτοιο έννομο συμφέρον υπάρχει –μεταξύ άλλων- *όταν με το έγγραφο παρέχεται στον επιδιώκοντα την επίδειξη, η δυνατότητα αποδείξεως εννόμου σχέσεως προς περαιτέρω επιδίωξη από αυτήν άλλου δικαιώματος, η ύπαρξη ή η ανυπαρξία του οποίου, όμως, δεν αποτελεί αντικείμενο της δίκης για επίδειξη και δεν είναι ανάγκη να αποδεικνύεται σε αυτήν* (Καυκάς, άρθρο 902, σελ. 626, Αποστολίδης, άρθρο 902 αρ. 4, ΑΠ 302/63 Αρχ.Ν 14, 600, ΠΠρΚεφαλ 3/72 ΑρχΝ 24, 63, ΠΠρΛεβδ. 195/73 Δελτ.Δικ ΕΤΕ 1974, 119, ΜΠρΑθ. 9948/75 ΔελτΔικ ετε1976, 29). Κατά τούτο, η άποψη κατά την οποία με την «προσωρινή» επίδειξη του εγγράφου παραβιάζεται ο κανόνας της ΚΠολΔ 692 παρ. 4 που απαγορεύει την ικανοποίηση του δικαιώματος με ασφαλιστικά μέτρα, παραβλέπει την πραγματική φύση της αξιώσεως προς επίδειξη. Η αξίωση αυτή δεν έχει αυτοτέλεια και η καθιέρωσή της από το νόμο έγινε για να εξασφαλιστεί ή γενικότερα για να διευκολυνθεί η άσκηση άλλης αξιώσεως, της κύριας αξιώσεως του ουσιαστικού δικαίου προς την οποία βρίσκεται πάντοτε σε συνάρτηση. **Η δυνατότητα επομένως λήψεως του ασφαλιστικού μέτρου της επιδείξεως εγγράφου, αυτό το σκοπό εξυπηρετεί, την διευκόλυνση, δηλαδή, της ασκήσεως της ουσιαστικής αξιώσεως με την διατήρηση του εγγράφου, που η απώλεια ή η καταστροφή του θα οδηγούσε ουσιαστικά στην αδυναμία ασκήσεώς της και δεν αποβλέπει στην**

προσωρινή ικανοποίηση της αξιώσεως επιδείξεως. Επομένως, με την απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων που διατάσσει την επίδειξη, δεν επέρχεται καμία οριστική ικανοποίηση ουσιαστικού δικαιώματος και συνεπώς ούτε παραβίαση της ΚΠολΔ 692 παρ. 4. υπάρχει (Α. Γεωργιάδη – Μ. Σταθόπουλου, Αστικός Κώδικας, κατ' άρθρο ερμηνεία, έκδοση 1982, τόμος IV, σελ. 553), διότι το δικαίωμα του οποίου ζητείται η εξασφάλιση δεν είναι το της επιδείξεως, αλλά το ουσιαστικό, η δε επίδειξη απλώς προπαρασκευάζει την απόδειξη αυτού (ΑΠ 1613/00, ΕλλΔνη 42,681, ΑΠ 1071/00, ΕλλΔνη 42,402, ΜΠΑ 9610/00, ΕΕμπΔ 2001,97, ΠΠΘεσ. 13436/93, ΜΠΘεσ. 39329/07, ΜΠΠειρ. 2380/03, ΕΝΑΥΤ 2003.55, ΜΠΘεσ. 24679/97, Αρμ.1997,1278, ΜΠΠειρ. 3582/05, Δ 1996,658, ΜΠΤριπ. 98/08, ΜΠΠ 3582/95, Δίκη 1996,658, ΜΠΠειρ. 3629/84, Δ/νη 26,331, ΜΠΛεβ. 8/81, Δ 12,38, ΜΠΑ 5965/78 ΝοΒ 27,442).

Εν προκειμένω, αιτούμεθα αφενός, να καταδικαστούν οι καθ' ών στην φύλαξη του συνόλου των κατεχομένων στοιχείων, αφετέρου να καταδικαστούν να τα δημοσιοποιήσουν με δαπάνη τους σε όλα τα ηλεκτρονικά Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας που λειτουργούν σήμερα στην Ελλάδα, προκειμένου να παύσει άμεσα η προσβολή, να τιμωρηθεί παραδειγματικά ο κάθε συμμετοχος στην διάπραξη των σχετικών κακουργηματικών πράξεων και να ασκηθούν όλα τα εκ του νόμου προβλεπόμενα δικαιώματα του Δημοσίου και των θιγέντων προσώπων για την δήμευση κάθε ποσού ή περιουσίας που περιήλθε σε οιονδήποτε αυτουργό, συμμετοχο ή συνεργό των ανωτέρω κακουργηματικών πράξεων και για την ακύρωση των, έστω και εκτελεσθεισών, σχετικών συμβάσεων, απαιτώντας συγχρόνως από το Δημόσιο να στραφεί κατά των καθ'ων η παρούσα αίτηση και να διεκδικήσει δικαστικά την

επιστροφή κάθε ποσού που αυτές εισέπραξαν για την εκτέλεση των ανωτέρω ακυρωτέων κατά νόμο συμβάσεων.

Επιπλέον, ο κανόνας της παρ. 4 της ΚΠολΔ 692 (απόρροια του παρεπομένου χαρακτήρα των ασφαλιστικών μέτρων ΜΠΑ 6949/1985, ΕλλΔνη 1985, 754) τυγχάνει εφαρμογής και επί προσωρινής ρύθμισης κατάστασης, αφού και αυτό το ασφαλιστικό μέτρο συνδέεται τελολογικά με κάποιο δικαίωμα που πρέπει να προστατευθεί προσωρινά για την αποτροπή δημιουργίας, έως την περάτωση της κύριας διαγνωστικής δίκης, αμετάκλητων καταστάσεων που θα μπορούσαν να ματαιώσουν τον πρακτικό σκοπό της δίκης αυτής (ΜΠΑ 10691/1998, ΝοΒ 1999. 434, 35061/1998, ΜΠΟρεσ. 202/1999, Δ 1999.1035, ΜονΠΠειρ 2524/1999 ΕλλΔνη 1999.1627). Υποστηρίζεται, μάλιστα, ότι στις λοιπές περιπτώσεις ασφαλιστικών μέτρων δεν ανακύπτει πρακτικά κίνδυνος ικανοποίησης του ασφαλιστέου δικαιώματος (ΜονΠΘεσ. 2270/1990, Αρμ 1990.456, ΜονΠΠειρ. 436/1992, ΕλλΔνη 1993.665). Η παρεχόμενη, δε, από τον κανόνα της παρ. 4 του άρθρου 692 ΚΠολΔ δικαστική προστασία, λειτουργεί και αντιστρόφως, υπό την έννοια ότι δικαιοπρακτικό θεμέλιο της καθιέρωσής της είναι και η αποτροπή της δημιουργίας με τα ασφαλιστικά μέτρα αμετάκλητων καταστάσεων στις σχέσεις των διαδίκων που ματαιώνουν τον τελικό σκοπό της οριστικής δικαστικής προστασίας, δηλαδή συνεπειών που η ανατροπή τους μετά την αντίθετη οριστική κρίση δεν είναι αυτόματη και απαιτεί ενδεχομένως σημαντικές δαπάνες από τον ηττηθέντα στην δίκη των ασφαλιστικών μέτρων ή εξαρτάται κυρίως από την θέληση του αντιδίκου του (Κεραμέας-Κονδύλης-Νίκας, Ερμηνεία ΚΠολΔ, τόμος ΙΙ, έκδοση 2000, σελ. 1355).

Οι όροι αυτοί, ωστόσο, προφανώς δεν πληρούνται εν προκειμένω, αφού τα αιτούμενα από το Δικαστήριό σας ασφαλιστικά μέτρα προφανώς δεν απολήγουν στην δημιουργία αμετάκλητων καταστάσεων, ενώ αντίθετα, προϊόντος του χρόνου, είναι πλέον ή βέβαιος ο κίνδυνος παραγραφής των αδικημάτων που έχουν τυχόν τελεστεί (κατά παράβαση του άρθρου 29 παρ. 2 Σ, Ν.3023/2002 και των κατ' εξουσιοδότησή του εκδοθεισών Υ.Α. σχετικά με την οικονομική ενίσχυση των κομμάτων, του άρθρου 86 παρ. 1 του Συντάγματος και ν. 3126/2003 περί ποινικής ευθύνης υπουργών, του ν.3213/2003, του ν. 5227/31, των άρθρων 144 – 148 και 153 – 157 του Κανονισμού της Βουλής) και ως εκ τούτου αποστέρησης των αιτούντων από το κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα δικαίωμα δικαστικής προστασίας τους.

Σε κάθε, δε, περίπτωση διατηρείται, εφόσον κριθεί αναγκαίο, η αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων να μεταρρυθμίσουν ή ανακαλέσουν τα ληφθέντα από το Δικαστήριό σας ασφαλιστικά μέτρα (Τζίφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα, ΜΠΠειρ. 2380/03, ΠΠΠ 789/91 ΕΔΠολ. 1991,50, ΜΠΚερκ. 51/96, ΔΕΕ1997,275, ΜΠΠ 2300/87 ΕΕμπΔ 1988,109, ΜΠΘεσ. 3334/88 ΕΕΝ 1988,700).

Τέλος και αν ακόμη ήθελε θεωρηθεί ότι η διατήρηση ή/και δημοσιοποίηση των περί ων εγγράφων θα μπορούσε να οδηγήσει εν προκειμένω σε πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή η διατήρηση, είναι πλέον ή βέβαιον ότι, σε κάθε περίπτωση, ο κανόνας του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ υποχωρεί μπροστά στις διατάξεις του Συντάγματος, οι οποίες αναφέρονται και κατοχυρώνουν τις περιπτώσεις εκείνες που πιθανολογείται κίνδυνος σημαντικής προσβολής της αξίας του ανθρώπου, η οποία διασφαλίζεται από το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος (Β. Βαθρακοκόιλη, Κώδικας

Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνευτική – Νομολογιακά Ανάλυση κατ' άρθρο, έκδοση 1996, τόμος Δ', 100 αρ. 10, ΜΠΛαρ. 265/71 ΝοΒ 19/1312, ΕΑιγ. 340/70 Δ 2/288). Παγίως άλλωστε, γίνεται δεκτό από την Νομολογία ότι το Δικαστήριο, στα πλαίσια της προσωρινής ρύθμισης κατάστασης, έχει εξουσία να διατάξει κάθε πρόσφορο μέτρο για την προστασία απολύτων δικαιωμάτων που διασφαλίζονται από το Σύνταγμα, χωρίς να θίγεται η διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ. Και αυτό διότι η αξίωση για την προστασία του προστατευομένου από το Σύνταγμα απολύτου δικαιώματος έχει από την φύση της τόση διάρκεια όση είναι και η ισχύς του δικαιώματος από το οποίο απορρέει. Κατά τούτο, η αξίωση αυτή είναι μια διαρκής έννομη σχέση όπως και η υποχρέωση σεβασμού των απολύτων δικαιωμάτων (της αξίας, της προσωπικότητας του ανθρώπου) δεν εκπληρώνεται εφ' άπαξ, αλλά ισχύει εις το διηνεκές (ΜΠΑ 2925/08).

Κατόπιν αυτών και η προκειμένη ένσταση των καθόν πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμη.

δ) Επί της ενστάσεως ελλείψεως κατεπείγοντος

Οι αντίδικοι ισχυρίζονται και εδράζουν την προκειμένη ένστασή τους ότι, δήθεν δεν συντρέχει περίπτωση κατεπείγοντος στο ότι α) τα διαπραχθέντα από τους αποδέκτες του πάσης φύσεως χρηματισμού ποινικά αδικήματα έχουν ήδη παραγραφεί από το έτος 2004 και β) η διενέργεια εκλογών ή/και η σύσταση Προανακριτικής ή Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής στο άμεσο και προσεχές μέλλον είναι γεγονότα μελλοντικά, αβέβαια και υποθετικά.

Οι ως άνω ισχυρισμοί των αντιδίκων είναι αβάσιμοι και ούτε κατ' ελάχιστον δεν πιθανολογήθηκαν στο ακροατήριο. Απεναντίας τα ακριβώς αντίθετα πλήρως αποδείχθηκαν κατά τη συζήτηση και μάλιστα «πριν αλέκτωρ λαλήσει τρις» και ενώ συνεζητείτο η υπόθεση ενώπιόν Σας ετέθη και πάλι από πλευράς του κόμματος της αξιωματικής αντιπολιτεύσεως το ζήτημα της «αναγκαιότητας» για την «άμεση» και «με κάθε ευκαιρία προσφυγή στις κάλπες» για την ανάδειξη νέας κυβερνήσεως, με επίκληση «του κοινωνικού και οικονομικού αδιεξόδου στο οποίο έχει οδηγηθεί η χώρα», (γεγονός το οποίο έλαβε ευρεία δημοσιότητα και ως εκ τούτου δεν χρειάζεται να προσκομισθεί οποιοδήποτε στοιχείο για την απόδειξή του, αφού είναι γεγονός γνωστό τοις πάσι και στο δικαστήριό Σας). Σε πολλά μάλιστα ΜΜΕ (Βλ. μεταξύ άλλων ως δεύτερο κύριο θέμα στην ηλεκτρονική σελίδα χθες και σήμερα της www.protothema.gr) αναφέρεται ότι «ο σχεδιασμός της κυβέρνησης παραμένει η διενέργεια εκλογών την Άνοιξη. Συνεπώς και οι σχετικοί ισχυρισμοί των αντιδίκων πρέπει ν' απορριφθούν για τους παρακάτω λόγους:

Στο δικόγραφο της υπό κρίση αιτήσεώς μου ως προς το ζήτημα της συνδρομής των προϋποθέσεων του νόμου περί υπέρξεως κατεπείγοντος προς έγερσιν της κρινομένης αιτήσεως , εκτίθενται με κάθε λεπτομέρεια τα παρακάτω:

«Επειδή, σε κάθε περίπτωση, είναι βεβαία η συγκρότηση Εξεταστικής Επιτροπής προ του Ιουνίου 2009, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τις δημόσιες δηλώσεις του Πρωθυπουργού και Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κώστα Καραμανλή, του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Γιώργου Παπανδρέου, της Γραμματέως του ΚΚΕ, κας Αλέκας

Παπαρήγα, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α, κ. Αλέκου Αλαβάνου και του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ., κ. Γιώργου Καρατζαφέρη, ήτοι τις δημόσιες δηλώσεις των αρχηγών του συνόλου των κομμάτων τα οποία διαθέτουν σήμερα κοινοβουλευτική εκπροσώπηση στην Βουλή των Ελλήνων.»

«Επειδή είναι, σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα αποκαλύψεις, εξαιρετικά πιθανή ακόμη και η σύσταση Προανακριτικής Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και επειδή, μέχρι σήμερα, οι αιτούμενες αποκαλύψεις δεν έχουν πραγματοποιηθεί από τις καθ' ών η παρούσα αίτηση.»

«Επειδή συντρέχει περίπτωση κατεπείγοντος που συνηγορεί στην αποδοχή της παρούσας αίτησης με διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, δοθέντος ότι οι καθ' ών, καίτοι προφορικά φέρονται να προσφέρονται να δημοσιοποιήσουν το σύνολο της αιτούμενης πληροφόρησης, στην πράξη αρνούνται να το κάνουν, είναι δε πιθανή και επικείμενη, εάν όχι η διενέργεια εκλογών, τουλάχιστον η εκ μέρους της Βουλής συγκρότηση Εξεταστικής ή Προανακριτικής Επιτροπής, ενόψει και του καθημερινού μεγάλου δημοσιογραφικού θορύβου και της καθημερινής διαρροής κρίσιμων στοιχείων της υποθέσεως στον Τύπο, ώστε να επιβάλλεται η, κατά την διαδικασία της λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, έκδοση απόφασης του δικαστηρίου Σας επί του παρόντος αιτήματος που να διατάσσει την διατήρηση και επίδειξη κρίσιμων εγγράφων στοιχείων εκ μέρους των καθ' ών εταιρειών, η εκ μέρους μου δε εκτίμηση των οποίων, ως αιτούντα - καθώς και όλων όσων έχουν έννομο συμφέρον και θα παρέμβουν στην παρούσα δίκη - θα διασφαλίσει τα αναφερόμενα στο κείμενο της παρούσας αίτησης δικαιώματά μου.»

Κατά ταύτα, η παραγραφή ή μη των τυχόν αξιόποινων πράξεων δεν είναι ο μόνος λόγος για τον οποίο συντρέχει το κατεπείγον της αιτήσεως. Ειδικότερα, συντρέχει επείγουσα περίπτωση ακόμη και αν από τα αποδεικτικά στοιχεία που δημοσιευθούν προκύψει ότι τα τυχόν αδικήματα έχουν παραγραφεί διότι ο κίνδυνος για το συμφέρον του συνόλου των Ελλήνων πολιτών είναι η διενέργεια εκλογών, χωρίς να γνωρίζει το ευρύτερο κοινό τα ονόματα των τυχόν εμπλεκομένων στο σκάνδαλο εν ενεργεία ή μη Υπουργών, υφυπουργών και βουλευτών, είτε αυτές είναι οι εκλογές που πρόκειται να διεξαχθούν στις 7 Ιουνίου 2009 για την ανάδειξη των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είτε είναι εθνικές εκλογές, η διενέργεια των οποίων είναι βέβαιη στο άμεσο μέλλον (και όπως καθημερινά επαναλαμβάνεται από όλα τα ΜΜΕ η ίδια η Κυβέρνηση εξετάζει το ενδεχόμενο διενέργειας βουλευτικών εκλογών κατά τον προσεχή Μάρτιο του έτους 2009), δεδομένης της οριακής κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας του κυβερνώντος κόμματος και της σαφής θέσης του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης ότι δεν πρόκειται να συναινέσει στην εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, θέτοντας την απομάκρυνση της Ν.Δ. από την εξουσία ως πρώτη προτεραιότητα.

Εξίσου πιθανή είναι και η σύσταση Εξεταστικής ή Προανακριτικής επιτροπής της Βουλής για το εν λόγω θέμα προ του Ιουνίου 2009, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος, δεδομένης της δημοσιότητας που έχει λάβει το θέμα τους τελευταίους μήνες, αλλά και βάσει των δηλώσεων των αρχηγών του συνόλου των κομμάτων τα οποία εκπροσωπούνται σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων.

Για τους λόγους αυτούς υπάρχει ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων των δικαιούχων, ήτοι του συνόλου του Ελληνικού λαού, γιατί με την πάροδο του χρόνου πρόκειται να επέλθει βλάβη στα συμφέροντά του σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα, η επανόρθωση της οποίας θα είναι αδύνατη (ΜπρΑθ 7533/2000).

Εξάλλου, επειδή στα ασφαλιστικά μέτρα αρκεί να κριθούν ως πιθανοί οι ισχυρισμοί, προκειμένου να παρασχεθεί η ζητούμενη δικαστική προστασία (βλ. ΑΠ 282/1972, ΝοΒ 1972.1032, Νίκας, Δ 1977.628)- (Κεραμεύς, Κονδύλης, Νίκας, Ερμηνεία ΚΠολΔ- Έκδοση 2000, τόμος ΙΙ, άρθρο 690), ενώ η ύπαρξη ή μη επείγουσας περιπτώσεως ή επικειμένου κινδύνου προς αποτροπή του οποίου ζητείται να διαταχθεί το ασφαλιστικό μέτρο απόκειται κατά πάσαν περίπτωση στην κρίση του αρμοδίου κατά νόμον όπως διατάζει το ασφαλιστικό μέτρο Δικαστηρίου σχηματιζομένης βάσει πιθανολογήσεως (ΑΠ. 422/1970 ΝοΒ 18, 1197), (Ειρ. Χαλ. 401/2001).

Αφετέρου τα αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά της κρινόμενης αιτήσεως σε κάθε περίπτωση δικαιολογούν την ύπαρξη ασυνήθους ανάγκης έκτακτης και άμεσης δικαστικής προστασίας του διαδίκου (ΜονΠρΧαλκιδικ 993/2006), (Μονομ. Πρωτοδ. Αθηνών 10209/2007).

Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 731ΚΠολΔ, «το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την ενέργεια, πράξη, παράλειψη ή ανοχή ορισμένης πράξης από εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση», κατά, δε, το άρθρο 732 ΚΠολΔ «το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο και κάθε μέτρο που, κατά τις περιστάσεις, είναι κατά την κρίση του πρόσφορο για την

εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, ενώ κατά τις διατάξεις του άρθρου 902 του Αστικού Κώδικα, «*όποιος έχει έννομο συμφέρον να πληροφορηθεί το περιεχόμενο ενός εγγράφου που βρίσκεται στην κατοχή άλλου έχει δικαίωμα να απαιτήσει την επίδειξη ή και αντίγραφο του, αν το έγγραφο ... πιστοποιεί έννομη σχέση που αφορά και αυτόν ή σχετίζεται με διαπραγματεύσεις που έγιναν σχετικά με τέτοια έννομη σχέση ... για το συμφέρον του ή με μεσολάβηση τρίτου*».

Τέλος, η αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, αν και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 118, 119 ΚΠολΔ πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, μνεία του επικείμενου κινδύνου ή της επείγουσας περίπτωσης που επιβάλλουν τη λήψη του μέτρου, εντούτοις, όπως παγίως δέχεται η νομολογία (ΑΠ 127/1973 ΕΕΝ 40,594, Ειρ Αθ 348/1981 ΕΛΔ 23 54) και η επιστήμη (Κ. Μπέης, Τα όρια της προσωρινής δικαστικής προστασίας, 1980), **το στοιχείο τούτο δεν είναι απαραίτητο όταν δεν πρόκειται γνήσια ασφαλιστικά μέτρα αλλά ικανοποίηση αιτήματος με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων στην οποία παραπέμπει ρητά ο νόμος,** όπως συμβαίνει με την κρινομένη αίτηση.

Κατά ταύτα οι αντίθετοι ισχυρισμοί των καθόν είναι αβάσιμοι και πρέπει ν' απορριφθούν, αφού πλήρως αποδεικνύεται το κατεπείγον της αιτήσεώς μου και η ύπαρξη επικείμενου κινδύνου.

B. ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ

Η ενόρκως επ' ακροατηρίω εξετασθείσα κατά δήλωσή της ως μάρτυρας της Siemens Hellas A.E, δεύτερης των καθών - η πρώτη των καθών καίτοι εκπροσωπήθηκε με τον ίδιο πληρεξούσιο δικηγόρο με την δεύτερη των καθών δεν εμφάνισε προς εξέταση μάρτυρα - είναι έμμισθη δικηγόρος της δεύτερης των καθών και διετέλεσε μέλος του Δ.Σ της δεύτερης των καθών από το 2003 μέχρι τον Νοέμβριο του 2008. Έλκει, ως εκ τούτου, συμφέρον από την έκβαση της παρούσας δίκης, γεγονός το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη από το δικαστήριό Σας κατά την εκτίμηση της καταθέσεώς της.

Επίσης, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η ως άνω μάρτυρας, ως μέλος της ομάδας νομικής υποστήριξης της δεύτερης των καθών, είχε και έχει εκτενέστατη συμμετοχή και άμεση γνώση όλων των εγγράφων και λοιπών στοιχείων, αλλά και του συνόλου των διαδικασιών οι οποίες έχουν κινηθεί σχετικά με την εν λόγω υπόθεση.

Κατά ταύτα θεωρούμε ότι η επιλογή της μάρτυρος αυτής από τις αντιδίκους ήταν τουλάχιστον ατυχής, αφού με τον τρόπο αυτό εξαναγκάσθηκε να ευρεθεί προ τεραστίου ηθικού και δεοντολογικού διλήμματος είτε να υποστηρίξει τα συμφέροντα της εντολέως της, αποκρύπτοντας από το δικαστήριό Σας σημαντικά περιστατικά που είχαν περιέλθει στην αντίληψή της είτε να αποκαλύψει την αλήθεια, βλάπτοντας, όμως, τα συμφέροντα των εντολέων της.

Ουδέν, όμως, κακόν αμιγές καλού. Η επιλογή της μάρτυρος και οι θέσεις που αυτή εξέφρασε καταδεικνύουν την σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης των καθ' ών.

Η SIEMENS AG, παραδεχόμενη πλήρως την, σε διεθνές επίπεδο, κατάφωρη παραβίαση της νομοθεσίας των ΗΠΑ – στην οποία υπόκειται για όλες τις πράξεις και παραλείψεις της διεθνώς, ως εισηγμένη από το 2001 στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης – ομολόγησε την 12.12.08 την παραβίαση του Νόμου περί Πρακτικών Διαφθοράς στο Εξωτερικό (εκτός ΗΠΑ) («Foreign Corrupt Practices Act») και με βάση συγκεκριμένες παραδοχές και όρους απέφυγε την ποινική δίωξη των στελεχών της στις ΗΠΑ (όπου, σε αντίθεση με την Ελλάδα, κάτι τέτοιο είναι δυνατό βάσει της αμερικανικής νομοθεσίας) καταρτίζοντας συμφωνία συμβιβασμού, αποδεχόμενη να καταβάλει πρόστιμα ύψους Ενός Δισεκατομμυρίου Τριακοσίων Σαράντα Εκατομμυρίων Δολλαρίων ΗΠΑ «τερματίζοντας την διετή έρευνα για δωροδοκίες που πραγματοποίησε διεθνώς προς κυβερνητικά στελέχη» (Βλ. **Συν.31**, International Herald Tribune 17.12.08). Σύμφωνα με την ίδια ανακοίνωση «η Siemens θα καταβάλει 395.000.000 ευρώ για να κλείσει η έρευνα στην Γερμανία Η εταιρεία που εδρεύει στο Μόναχο συμφώνησε, επίσης, να καταβάλει Οκτακόσια Εκατομμύρια (800.000.000) δολάρια για να μην απαγγελθούν εναντίον της κατηγορίες από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των ΗΠΑ, παραδεχόμενη την ενοχή της στην παραβίαση της νομοθεσίας των ΗΠΑ κατά της διαφθοράς με πλασματική λογιστικοποίηση πληρωμών Ενός Δισεκατομμυρίου Τριακοσίων Εξήντα Εκατομμυρίων Δολλαρίων. Η εταιρεία διόρισε τον πρώην Υπουργό Οικονομικών της Γερμανικής Δημοκρατίας Τέο Βάινγκελ για να παρακολουθεί την συμμόρφωση της εταιρείας με τους όρους της νομικής συμφωνίας με τις ΗΠΑ, όπως

δήλωσε η Siemens σε σχετική ανακοίνωσή της. Η συμφωνία με τους εισαγγελείς του Μονάχου κλείνει τις έρευνες κατά της εταιρείας στους πρώην τομείς της Μεταφοράς και Διανομής Ενέργειας, Παραγωγής Ενέργειας, Ιατρικές Λύσεις, Συστήματα Μεταφορών και Λύσεις και Υπηρεσίες Πληροφορικής και Τεχνολογίας. Η Siemens έχει ήδη καταβάλει έναντι του προστίμου το ποσό των 201.000.000 ευρώ. Η γερμανική συμφωνία ανακοινώθηκε λίγο μετά την έγκριση από Αμερικανό δικαστή της συμφωνίας μεταξύ της Siemens, της Αμερικανικής Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και του Υπουργείου Δικαιοσύνης των ΗΠΑ αναφορικά με σχετικές κατηγορίες. Σύμφωνα με την σύμβαση των ΗΠΑ η Siemens θα καταβάλει 800.000.000 δολάρια ΗΠΑ και θα υποβληθεί σε παρακολούθηση για την επαλήθευση της τήρησης της νομοθεσίας κατά των δωροδοκιών»

Σύμφωνα με το Υπόμνημα Επιβολής Ποινών που υπεβλήθη την 12.12.08 στο Περιφερειακό Δικαστήριο της Περιοχής της Columbia των ΗΠΑ στη διαφορά μεταξύ Η.Π.Α. ως κατηγορού και της Siemens AG κλπ ως κατηγορουμένων **(Βλ. Συν. 32α)** :

« Η εσωτερική έρευνα της Debevoise αποκάλυψε στοιχεία διαφθοράς της Siemens πολλών δεκαετιών σε πλήθος τομέων και τοπικών διευθύνσεων (Σελ. 3 από 26, «2. Περίληψη Πραγματικών Περιστατικών»).

«Από τα μέσα περίπου της δεκαετίας του 1990 μέχρι περίπου το 2007, η SIEMENS εμπλεκόταν σε συστηματικές προσπάθειες να παραποιήσει εσκεμμένα τα εταιρικά της βιβλία και στοιχεία και να αποτύχει ενσυνείδητα στην εφαρμογή εσωτερικών ελεγκτικών μηχανισμών,

καταστρατηγώντας αυτούς. Αυτές οι συστηματικές προσπάθειες περιελάμβαναν αλλά δεν περιορίζονταν στα ακόλουθα:

..... γ) την απασχόληση πρώην υπαλλήλων της SIEMENS ως υποτιθέμενους συμβούλους επιχειρήσεων με σκοπό να ενεργούν ως μεσάζοντες για παράνομες πληρωμές προς κυβερνητικά στελέχη.» (Βλ. Ως άνω Σελ.4 από 26).

«1. **Η χρήση Μηχανισμών Πληρωμών από την Siemens.** Από τις 12 Μαρτίου 2001 έως το ή περίπου το 2007, η Siemens πραγματοποίησε πληρωμές συνολικών ποσών περί το Ένα Δισεκατομμύριο Τριακόσια Εξήντα Εκατομμύρια (1,360,000,000) Δολάρια ΗΠΑ μέσω διαφόρων μηχανισμών. Από το ως άνω συνολικό ποσό, ποσό Οκτακοσίων Πέντε Εκατομμυρίων (805.000.000) Δολλαριών Η.Π.Α. προοριζόταν, στο σύνολό του ή εν μέρει , για παράνομες πληρωμές προς κυβερνητικά στελέχη ξένες χωρών μέσω διαφόρων μηχανισμών πληρωμών, όπως εξηγείται με λεπτομέρεια στην ποινική πληροφόρηση της Siemens». (Βλ. Ως άνω Σελ.5 από 26). Για την εξοικονόμηση, μάλιστα, των ανωτέρω πόρων, όπως προκύπτει από την ανωτέρω απόφαση, η Siemens περιελάμβανε το ανωτέρω «κόστος» στα συμβόλαια προμηθειών που συνήπτε, περνώντας στην ουσία το κόστος των πληρωμών διαφθοράς στους παραλήπτες των προϊόντων / υπηρεσιών της.

Ειδικότερα για την χώρα μας, σύμφωνα με το Υπόμνημα Εισαγωγικών Παρατηρήσεων που υπεβλήθη την 12.12.08 στο Περιφερειακό Δικαστήριο της Περιοχής της Columbia των ΗΠΑ από τις Η.Π.Α. ως κατηγορού κατά της Siemens AG, αναφέρεται ότι «περί το Μάρτιο του 2006, στα πλαίσια έρευνας για τη συμμόρφωση, ένα διευθυντικό στέλεχος από τον τομέα των τηλεπικοινωνιών στην Ελλάδα,

παραδέχτηκε στη Διεύθυνση Εταιρικής Συμμόρφωσης και στον Εσωτερικό Έλεγχο ότι είχε λάβει σημαντικά ποσά προκειμένου να πραγματοποιήσει «καταβολές μπόνους» σε διευθυντικά στελέχη της Ελληνικής εθνικής εταιρείας τηλεφωνίας, «Ο.Τ.Ε.». Ούτε η Siemens ZV αλλά ούτε και η Διεύθυνση Εταιρικής Συμμόρφωσης διενήργησαν εκτενή έρευνα με σκοπό την αποκάλυψη της έκτασης της διαφθοράς στην Ελλάδα ή στον τομέα των τηλεπικοινωνιών γενικότερα» (Βλ. Συν. 32β Σελ. 21/40).

Όπως η ίδια η «Siemens AG» αναφέρει στο δελτίο τύπου στις 15.12.08, «η εταιρεία δήλωσε ένοχη ενώπιον του Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου των Η.Π.Α. στις κατηγορίες ότι τελούσε σε γνώση της καταστρατήγησης και της αποτυχίας τήρησης επαρκών εσωτερικών ελεγκτικών μηχανισμών καθώς και της αποτυχίας συμμόρφωσης με τις διατάξεις για την τήρηση βιβλίων και στοιχείων σύμφωνα με την Αμερικανική νομοθεσία» (Βλ. Συν. 32γ Σελ.1/2 παρ.4). Η Siemens κατέβαλε συνολικά για πρόστιμα και ποινές προς τις Αμερικανικές και Γερμανικές αρχές το ποσό του ενός δισεκατομμυρίου Ευρώ περίπου.

Μέρος του ως άνω αναφερομένου ποσού, και συγκεκριμένα το ποσό των τριακοσίων πενήντα εκατομμυρίων (350.000.000) δολλαρίων Η.Π.Α., αναγκάστηκε η Siemens να καταβάλει στην Αμερικανική Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς [U.S. Securities and Exchange Commission (S.E.C.)], σε συνέχεια υποβολής καταγγελίας της Επιτροπής για παραβάσεις των διατάξεων κατά της δωροδοκίας και άλλων αδικημάτων. Όπως ενδεικτικά αναφέρεται στην από 15.12.08 ανακοίνωση της Επιτροπής: «Παρά το γεγονός ότι ήταν γνωστή η τέλεση δωροδοκιών σε δύο από τα μεγαλύτερα τμήματα της εταιρείας- Επικοινωνιών και Ενέργειας- το ύψος των υψηλόβαθμων στελεχών της εταιρείας δεν ήταν

σύμφωνο με ένα αποτελεσματικό πρόγραμμα συμμόρφωσης με την Αμερικανική νομοθεσία (FCPA) ενώ καλλιεργούσαν μια εταιρική κουλτούρα στην οποία η δωροδοκία όχι μόνο γινόταν ανεκτή αλλά σε περιπτώσεις υψηλόβαθμων στελεχών ανταμειβόταν κιόλας» (Βλ. Συν. 32δ Σελ.1/2 παρ.4).

Η μάρτυρας της δεύτερης των καθών κατέθεσε ότι, σε συνέχεια του εσωτερικού ελέγχου της Siemens από την αμερικανική εταιρεία Debevoise and Plimpton, στην μεν Γερμανία έχει κατατεθεί πληθώρα στοιχείων, στην δε Ελλάδα έχουν κατατεθεί όσα στοιχεία ζητήθηκαν από τις αρχές. Όταν, όμως, της ζητήθηκε να αναφερθεί σε κάποια, έστω, από τα έγγραφα αυτά και στο περιεχόμενό τους, αναφέρθηκε σε συμβάσεις και λογιστικά βιβλία και στοιχεία. Δήλωσε, επίσης, άγνοια όταν ερωτήθηκε εάν τα έγγραφα που κατατέθηκαν στις Ελληνικές αρχές αποτελούν το σύνολο των εγγράφων και στοιχείων που έχουν στη διάθεσή τους οι καθών. Εάν, όμως, οι καθών, ιδιαίτερα δε η πρώτη των καθών, η οποία προκύπτει ότι διαθέτει το σύνολο των αιτουμένων προς διαφύλαξη και γνωστοποίηση στοιχείων, είχαν καταθέσει το σύνολο των στοιχείων που διαθέτουν, ο μόνος, ίσως, που θα γνώριζε και θα μπορούσε, εάν ίσχυε, να βεβαιώσει κάτι τέτοιο θα ήταν η νομική σύμβουλος της διοίκησης της ελληνικής θυγατρικής εταιρείας και τα μέλη του Δ.Σ. της, ήτοι, μεταξύ αυτών, η εξετασθείσα δικηγόρος / μάρτυς. Η οποία φρονούμε ότι καθίσταται προφανές ότι κατέθεσε μόνο για λογαριασμό της δεύτερης των καθ'ών, αποκλειστικά και μόνον κατά προφανή υπόδειξη / απαίτηση και για λόγους σκοπιμότητας της πρώτης των καθών.

Η μάρτυς αυτή, όμως, δεν το έπραξε, δηλώνοντας, ωσει να ήταν μία απλή υπάλληλος, ότι δεν γνωρίζει εάν τα έγγραφα που κατατέθηκαν

στις Ελληνικές αρχές αποτελούν το σύνολο των εγγράφων και στοιχείων που έχουν στη διάθεσή τους οι καθών

Τα ανωτέρω, ότι δηλαδή η Siemens κατέθεσε «διαλεγμένα και όχι διαλεχτά» στοιχεία στην Ελληνική δικαιοσύνη (βλ. Συν. 16, Ελευθεροτυπία 22 Μαΐου 2008, σελ 4), αποδεικνύονται από τις, από 19^{ης} Μαΐου 2008, δηλώσεις του πληρεξουσίου δικηγόρου της, και Αλέξανδρου Λυκουρέζου, όταν εξερχόμενος από το γραφείο του διενεργούντος, τότε, την σχετική προκαταρκτική έρευνα Εισαγγελέα κ. Π. Αθανασίου, δήλωσε ότι «Δεν προκύπτουν στοιχεία για πολιτικά πρόσωπα» (βλ, Συν 15, Ελευθεροτυπία 20 Μαΐου 2008, σελ. 17). Έναν ακριβώς μήνα μετά την κατάθεση των στοιχείων που ο κ. Λυκουρέζος κατέθεσε στην δικαιοσύνη – στοιχεία τα οποία επεξεργάστηκε η δικηγορική εταιρεία που προσέλαβε η Siemens AG –, αφού, δε, από τις ανωτέρω δηλώσεις του είχαν ήδη παρασυρθεί σε δημόσιες δηλώσεις επιβεβαίωσης των «συμπερασμάτων» του κ. Λυκουρέζου τόσο ο κ. Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου όσο και ο, τότε Υπουργός της Δικαιοσύνης, κ. Χατζηγάκης, από τα διαγράμματα που παρεδόθησαν απεδείχθη – μετ’ ομολογίας – η απαγορευμένη σύμφωνα με την Ελληνική νομοθεσία, ενίσχυση του κ. Τσουκάτου και, δι αυτού, κατα δήλωση στελεχών του ΠΑΣΟΚ, του ΠΑΣΟΚ για περίοδο που πλειοψηφούσε στην Βουλή και που ο κ. Τσουκάτος κατείχε τη θέση του Δ/ντή του γραφείου του Προέδρου της Κυβερνήσεως, ασκώντας εκτελεστική εξουσία και «ανεβοκατεβάζοντας» υπουργούς, γενικούς γραμματείς, στελέχη οργανισμών Κ.Ω. κλπ. (βλ. Συν. 18, Ελευθεροτυπία, 20 Ιουνίου 2008, σελ. 1, 3 και.4).

Είναι δε τέτοιο το βάρος των στοιχείων που διαθέτει η πρώτη των καθών που ένας από τους διαχειριστές των «μαύρων ταμείων» της

Siemens AG, ο Ράινχαρντ Σίκατσεκ, μετά τη λήξη της εναντίον του ποινικής διαδικασίας στο Μόναχο, αναφερόμενος στην Ελλάδα, δεν δίστασε να λοιδωρήσει μεταξύ άλλων, την Ελληνική δικαιοσύνη με την αναφορά ότι «...δεν ενδιαφέρεται να διαλευκάνει την υπόθεση γιατί **οι εμπλεκόμενοι είναι πάρα πολλοί**» (Βλ. Συν. 25, Καθημερινή 29^{ης} Ιουλίου 2008, σελ.5). Ο ίδιος κ. Σίκατσεκ δεν υπήρξε λαλίστατος μόνο έναντι του Τύπου (Βλ., Συν. 23 – 24, Ελευθεροτυπία 25^{ης} Ιουλίου 2008, σελ.19 «**Πήραν μίζες και πολιτικοί στην Ελλάδα**», Πρώτο Θέμα 3^{ης} Αυγούστου 2008 « **Η Siemens διέφθειρε το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα αλλά δεν θέλετε να μάθετε την αλήθεια**» (σελ. 1)**Από τα μαύρα ταμεία της μητρικής εταιρείας πήγαιναν στα ταμεία των κομμάτων πολλά εκατομμύρια ευρώ** (σελ.6). **Στην Ελλάδα κάθε χρόνο στέλναμε 15 εκατ. Ευρώ για ωφέλιμες πληρωμές**». Στο κατηγορητήριο κατά Σίκατσεκ στη Γερμανία, με βάση το οποίο κρίθηκε ένοχος, μία από τις αναφερόμενες κατηγορίες ήταν ότι «**η Siemens έδωσε έξι φορές μίζες προς την Ελλάδα για το διάστημα 2001-2004**». Απο δε τις καταθέσεις του, αντίγραφα κάποιων από τις οποίες περιήλθαν σε γνώση μας τόσο δια του Τύπου όσο και εξ εγγράφων τα οποία επισυνάπτονται στην παρούσα και μετ' επικλήσεως προσάγονται, προκύπτουν τα παρακάτω: «...**Παραλήπτες των χρημάτων αυτών ήταν τα πολιτικά κόμματα στην Ελλάδα** (Φ.092.22/3818 κατάθεση Σίκατσεκ 17.11.2006 σελ. 3) « ... **έπρεπε να πληρώσει το Υπουργείο Εσωτερικών, το Υπουργείο Αθλητισμού και κάποιο άλλο Υπουργείο για να ανατεθεί το έργο (C4I για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας) στη Siemens και στην κοινοπραξία**», «....**Το ποσό το οποίο έπρεπε να πληρωθεί στα Υπουργεία σε συνάρτηση με το έργο αυτό ανερχόταν σε 10 εκατομμύρια ευρώ περίπου**» (βλ Σχετ. 33, , κατάθεση Σίκατσεκ 17.11.2006, Φ.092.22/3818, σελ. 5), «**Συμπληρωματικά θέλω να καταθέσω και το εξής: Υπάρχει ένα**

ντοσιέ «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας» το οποίο άνοιξα εγώ και το οποίο περιέχει μεταξύ άλλων και πρωτόκολλα συζητήσεων και λεπτομερείς καταγραφές των εμπλεκόμενων προσώπων στην Ελλάδα. Το ντοσιέ αυτό μπορεί να βρίσκεται στην Enterprise Networks, στον κ. Rudolf Seber ή στην κ. Vera Mayer» (βλ. Σχετ. 34, κατάθεση – έκθεση απολογίας Σίκατσεκ της 24-11-2006, Φ.092.22/3818, σελ. 6). Ο κ. Σίκατσεκ μάλιστα κατέθεσε, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τις σελίδες 4 και 10 της κατάθεσής του της 11.4.07 στην Υπηρεσία Δίωξης Εγκλήματος Βαυαρίας (Δίκτυο SOKO, Αρ. Πρωτ, ΒΥ0285-000393-05/9) έγγραφα που αφορούν την Ελλάδα (Σύμβαση 8002: αναγράφονται αριθμοί ντοσιέ 10300-3-40-7 έως 10300-3-40-36 Α/Α/ 272 έως 277), καθώς επίσης επιστολές, τιμολόγια κλπ (Αρ. Ντοσιέ 10300-4-8-1 έως 10300-4-8-9 Α/Α 74 έως 82) για το έργο C4I Σύστημα Ασφαλείας των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας. Έγγραφα παρέδωσε, επίσης και στην διάρκεια της προρρηθείσας διαδικασίας ενώπιον της ως άνω Βαυαρικής αρχής την 12.4.07 (βλ. Συν. 35 και 36, σελ.4). **Τα στοιχεία, δε, της Siemens, που από τις καταθέσεις Σίκατσεκ διαβιβάστηκαν προς τους Έλληνες Εισαγγελείς από την Γερμανική Δικαιοσύνη στα πλαίσια της προκαταρκτικής εξέτασης που διεξήγαν, δεν είναι πλήρη και περιέχουν διαγραφές και σβησίματα** (βλ. Συν. 37, «Εξέταση του κατηγορουμένου Σίκατσεκ της 16.11.06», σελ. 7 από 11).

Επίσης, ο κ. Keil von Jageman στη σελίδα 8 της από 15-11-2006 απολογίας του αναφέρει ότι : « ο Siekaczek παρέδιδε χρήματα και στον Μαυρίδη, ο οποίος ήταν αρμόδιος περιφερειακά και για την Ελλάδα, συμπεριλαμβανομένων και των γειτονικών χωρών. Εδώ, διέρρεαν μεγάλα ποσά, ακόμα και σε επίπεδο εκατομμυρίων» ενώ στη σελίδα 10 αναφέρει : «... Γνωρίζω ότι για την περιοχή της Ελλάδας έγιναν πολλά μέσω του κ. Kutschenreuter».

Τέλος, ο ίδιος στη σελίδα 2 της από 8-2-2007 απολογίας του αναφέρει ότι : «... Στις 15-9-2002 συνάφθηκε σύμβαση συμβούλου μεταξύ της SIEMENS και της KHROMA Handels GmbH που αφορά το έργο C4I Σύστημα Ασφαλείας Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας».

Από τα ανωτέρω προκύπτει σαφώς και αποδεικνύεται πλήρως και πέραν κάθε αμφιβολίας ότι οι καθόν δεν έχουν παραδώσει προς την διεξάγουσα την ανάκριση για μη πολιτικά πρόσωπα αρχή – καθώς ανάκριση για πολιτικά πρόσωπα δεν δικαιούται με βάση το άρθρο 86 του Συντάγματος να διενεργήσει οιοσδήποτε δικαστικός ή εισαγγελικός λειτουργός παρά μόνο η Βουλή, κάτι τέτοιο όμως δεν συμβαίνει και εάν συνέβαινε θα είχε δημόσια ανακοινωθεί - το σύνολο των υπαρχόντων και δια της παρούσας αιτουμένων να διαταχθούν προς διατήρηση κλπ στοιχείων. Το ποιά, δε, είναι τα στοιχεία αυτά το γνωρίζει η πρώτη, ενδεχομένως και η δεύτερη των καθόν, όπως π.χ το «φυλασσόμενο στοιχείο 10100/96 όπου περιέχεται το σύμπλεγμα Ελλάδα» (βλ. Συν. 38 Εξέταση κατηγορουμένου Σίκατσεκ 12.12.06, σελ 3 από 4). Αναφορικά, δε, με την στάση της πρώτης των καθ'ών, η οποία αναπόδεικτα και – όπως αποδεικνύεται - αβάσιμα ισχυρίζεται ότι συνεργάζεται πλήρως με την ελληνική δικαιοσύνη στη διάρκεια προκαταρκτικής εξέτασης που διενεργήθηκε εναντίον του για απιστία κ.α., ο Μίκαελ Κούτσερνόιτερ, υψηλόβαθμο τ. Στέλεχος της πρώτης των καθ'ών (μέλος του Δ.Σ. της πρώτης των καθ'ών από το 2000 έως το 2005 και διατελέσας προϊστάμενος του κ. Σίκατσεκ) δηλώνει στην από 7^{ης} Δεκεμβρίου 2006 έκθεση απολογίας του (βλ. Σχετ. 39, απολογία κατηγορουμένου Μ. Κουτσερνόιτερ της 7-12-2006) ως κατηγορουμένου στην Εισαγγελία του Μονάχου τα εξής: « **Παρακολούθησα από τον τύπο τις αντιδράσεις της εταιρείας μου, αλλά και τα σχόλια του τύπου σχετικά με την**

υπόθεση και απλά δεν αντέχω πλέον την υποκριτική και ψεύτικη αυτή ανησυχία, η οποία εκφράζεται κυρίως από τη διεύθυνση του ομίλου...» (Σελ.2). «Ο κ. Σίκατσεκ με ενημέρωσε μετά σχετικά με το θέμα αυτό και μου είπε επίσης ότι μέσω των λογαριασμών αυτών έχουν διαρρεύσει για δωροδοκίες τριψήφια ποσά εκατομμυρίων» (Σελ. 14-15). « Ο κ. Χριστοφοράκος προσπάθησε να με πείσει ότι οι πληρωμές είναι αναγκαίες, εξηγώντας μου για πολλή ώρα και λεπτομερώς, ότι, λόγω του υφισταένου εκλογικού αγώνα και των επικείμενων εκλογών στην Ελλάδα, θα πρέπει να γίνουν μέσω αυτού πληρωμές προς τα κόμματα για τη χρηματοδότηση του εκλογικού αγώνα Μου είπε ότι αυτό συνηθίζεται στην Ελλάδα και ότι η χρηματοδότηση των κομμάτων στην Ελλάδα γίνεται κυρίως μέσω μεγάλων επιχειρήσεων, οι οποίες δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα. ΜΟΥ ΕΙΠΕ ΕΠΙΣΗΣ ΟΤΙ ΜΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΑΥΤΑ ΘΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΣΕ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΚΟΜΜΑΤΑ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΤΕΙ ΟΤΙ, ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ, Η SIEMENS ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΕ ΝΑ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΕΥΝΟΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ. ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΛΕΓΕ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΟΤΙ ΘΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΣΕ ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ» (Σελ. 36-37). «Είναι αλήθεια ότι ο Dr. Bellmann ήταν πλήρως ενημερωμένος για την «παράλληλη δραστηριότητα» του κ. Σίκατσεκ» (ως άνω, σελ 39). «Ο κ. Χριστοφοράκος με τράβηξε στην άκρη και μου είπε ότι για το έργο αυτό έχουν γίνει ειδικές πληρωμές, δηλαδή παράνομες πληρωμές και ότι για την είσπραξη των καθυστερουμένων απαιτήσεων χρειάζονται και άλλες παράνομες πληρωμές (Σελ. 42). «..... ο κ. Χριστοφοράκος με επισκέφθηκε και μου είπε πολύ απελπισμένος ότι, χωρίς περαιτέρω πληρωμές, δεν βλέπει να υπάρχει δυνατότητα να πληρωθούν τα 30 εκατομμύρια ευρώ» (ως άνω, Σελ. 43).

Η μάρτυρας παρά τις ιδιότητές της, τόσο της έμμισθης δικηγόρου όσο και του μέλους του ΔΣ της δεύτερης των καθών, δεν ήταν σε θέση να απαντήσει ούτε σε ερωτήσεις που της υποβλήθηκαν σχετικά με την οργανωτική δομή και λειτουργία των καθών εταιρειών.

Άγνοια δήλωσε επίσης η μάρτυρας όταν ερωτήθηκε τόσο σχετικά με τον κ. Κουτσενρόιτερ όσο σχετικά με τον κ. Σίκατσεκ, την δικαστική εμπλοκή του και τις δηλώσεις – ομολογίες του σχετικά με τον χρηματισμό προσώπων στην Ελλάδα. Ανέφερε ότι έχει ακούσει για τον κ. Σίκατσεκ (!!!) και ότι ήταν ανώτερο στέλεχος της Siemens AG στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

Ερωτηθείσα από τον αιτούντα εάν έχει δοθεί στις Ελληνικές αρχές το σύνολο των στοιχείων τα οποία έχουν στην διάθεσή τους οι καθών, επανέλαβε ότι έχουν δοθεί όσα στοιχεία ζητήθηκαν από τις ελληνικές ανακριτικές αρχές και ότι δεν γνωρίζει αν αυτά αποτελούν το σύνολο των στοιχείων.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος των καθών ενεργώντας, κατά την ταπεινή μου αντίληψη κατα σύγκρουση καθηκόντων μεταξύ των δύο καθών, ως κοινός πληρεξούσιος δικηγόρος τους, μας προέτρεψε να στραφούμε κατά των διατελεσάντων στελεχών της δεύτερης των καθών Μιχάλη Χριστοφοράκου, Πρόδρομου Μαυρίδη κλπ. Ισχυριζόμενος, κατά την αντίληψή μου τουλάχιστον, ότι τυχόν πληρωμές σε πολιτικά πρόσωπα και κόμματα στην Ελλάδα, έγιναν εξ ίδιας υπαιτιότητός τους και χωρίς η πρώτη των καθών να γνωρίζει σχετικά. Οι ισχυρισμοί αυτοί, όμως, του κ. Συναδέλφου διαψεύδονται από το σύνολο των στοιχείων που έχουν δημοσιοποιηθεί δια του Τύπου, καθώς και από την από 9.7.07

κατάθεση ενώπιον της Υπηρεσίας Δίωξης Εγκλήματος Βαυαρίας του κ. Hans-Rolf Huppert (Βλ. Συν 40), εργαζομένου από τον Ιούλιο του 2004 στην πρώτη των καθόν ως στελέχους στο Τμήμα Οικονομικού Ελέγχου Εταιρικής Χρηματοδότησης. Ο κ. Huppert στην σελίδα 3 της επίσημης από την μεταφραστική υπηρεσία του Υπ.Εξ μετάφρασης της κατάθεσής του, δηλώνει ότι: «...τα έργα του τομέα Com (εννοείται τηλεπικοινωνιών) Ελλάδας «αναγγέλονται» στο Μόναχο. Τα πριμ, τα οποία ήταν απαραίτητα για την ανάληψη του έργου και τις άλλες αποφάσεις, γνωστοποιούνταν από τον κ.Μαυρίδη στο Μόναχο και πληρώνονταν από εκεί...»

Τέλος, η μάρτυρας όταν, μετά την ανωτέρω προτροπή του πληρεξουσίου δικηγόρου των καθ' ών κ. Λυκουρέζου να στραφούμε για ενημέρωση κατά των πρώην ανωτάτων στελεχών της δεύτερης των καθ' ών κ.κ. Χριστοφοράκου (Δ/ντος Συμβούλου της), Μαυρίδη (τ. ανωτάτου στελέχους / μέλους του ΔΣ της δεύτερης των καθ' ών από 1.4.98) και Δενδρινού, των οποίων η μάρτυς διετέλεσε νομική σύμβουλος ως νομική σύμβουλος της διοίκησης της δεύτερης των καθ' ών την περίοδο της παντοδυναμίας τους – η οποία προφανώς δεν έχει ακόμη λήξει - ερωτηθείσα εάν έχουν κατεθεί αγωγές ή εάν έχει αποφασιστεί να κατατεθούν αγωγές κατά του κ. Μαυρίδη ή άλλου/ων μέλους/ων του Διοικητικού Συμβουλίου της δεύτερης των καθόν, απάντησε ότι «δεν έχει ληφθεί ακόμη σχετική απόφαση», παρά το γεγονός ότι η δεύτερη των καθ' ών έχει δημοσιεύσει ήδη, από 11.12.08, στην επίσημη ιστοσελίδα της ανακοίνωση (Βλ. Συν. 41) που αναφέρει ότι «η μητρική Siemens AG απαιτεί αποζημιώσεις από πρώην στελέχη της ελληνικής θυγατρικής της για το αδίκημα της συνέργειας σε απιστία. Η εταιρεία θα ξεκινήσει άμεσα την λήψη αντίστοιχων μέτρων»

Επειδή από τα ανωτέρω με πληρότητα και σαφήνεια αποδεικνύεται η αλήθεια και η βασιμότητα των ισχυρισμών και της κρινομένης αιτήσεως.

Επειδή αρνούμαι και αποκρούω το σημείωμα, τις ενστάσεις και τους εν γένει ισχυρισμούς των καθω.

Επειδή συντρέχουν όλες οι εκ του νόμου προϋποθέσεις προκειμένου να γίνει δεκτή η κρινομένη αίτηση.

Επειδή προσάγονται μετ' επικλήσεως:

1. η υπ'αρ. 5402/27-11-2008 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Ιωάννη Παπακωνσταντίνου (Σχετ. 1)
2. η από 17-12-2008 Βεβαίωση επίδοσης εγγράφων της αρμόδιας Γερμανικής Αρχής (Ειρηνοδικείο Μονάχου Βαυαρία τμήμα 3^ο), με αρ. εισέρχ. Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών 578/8-1-2008 μετά της επίσημης μετάφρασής της (Σχετ. 2),
3. η υπ'αρ. 5515/2-12-2008 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Ιωάννη Παπακωνσταντίνου (Σχετ. 3)
4. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 7-6-2008, σελ. 21-22 και 35-36, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Φάκελος Siemens – Το πάρτι της Siemens στην Ελλάδα (Σχετ. 4)
5. δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 2-7-2008, σελ. 11, άρθρο Πάσχου Μανδραβέλη στη στήλη του Απογραφές με τίτλο «Και το υπόλοιπο 99,6%;» (Σχετ. 5)

6. δημοσίευμα περιοδικού «Πολιτικά Θέματα» της 16-6-2008, σελ. 17 με τίτλο «Χωριστά οι πληρωμές των υπουργών» (Σχετ. 6)
7. δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 2-7-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Siemens, αναμείνατε το 2009...», σελ. 4, άρθρο Εύας Καραμανώλη με τίτλο «Το 2009 οι όποιες απαντήσεις», σελ. 4 άρθρο Τάσου Τέλλογλου με τίτλο «Κλειδί το άνοιγμα των λογαριασμών» (Σχετ. 7)
8. αντίγραφο του από 4-7-2008 ηλεκτρονικού μηνύματος - επιστολής, η οποία εστάλη ηλεκτρονικά προς τα πολιτικά κόμματα Ν.Δ, ΠΑΣΟΚ, Κ.Κ.Ε, ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ και ΛΑ.Ο.Σ (Σχετ. 8)
9. κατάλογος παρεμβαινόντων ανά πόλη κατοικίας (Σχετ. 9)
10. δημοσιεύματα τύπου (Σχετ. 10^α – 10^η) ήτοι : α) δημοσίευμα της εφημερίδας «Το Άρθρο» της 6-7-2008, σελ. 9, άρθρο Ρεγγίνας Σπυράτου - Σχετ.10^α. β) δημοσίευμα της εφημερίδας «Η Αυγή» της 10-7-2008, σελ. 5 δηλώσεις Αλ. Τσίπρα- Σχετ. 10β, γ) δημοσίευμα της εφημερίδας «στο Καρφί του Σαββατοκύριακου», της 13-7-2008, σελ. 63 – Σχετ, 10γ, δ) δημοσίευμα της εφημερίδας «Το Παρόν» της 29-6-2008 σελ. 10 άρθρο Βαγγέλη Γιακουμή – Σχετ. 10δ, ε) δημοσίευμα της εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 20-7-2008 σελ. 5 άρθρο με τίτλο «Ανασχηματισμός και στο βάθος εκλογές» - Σχετ. 10^ε, στ) δημοσίευμα της εφημερίδας «Το Παρόν» της 4-1-2009 σελ. 9 άρθρο με τίτλο «Κάλπες τον Μάρτη βλέπουν στο ΠΑΣΟΚ» - Σχετ. 10στ, ζ) δημοσίευμα της εφημερίδας «Πρώτο Θέμα» της 7-1-2009 άρθρο Γιάννη Μακρυγιάννη με τίτλο «Εσωτερικής κατανάλωσης ο ανασχηματισμός» στο οποίο περιλαμβάνονται δηλώσεις του εκπροσώπου τύπου του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπακωνσταντίνου – Σχετ. 10ζ, η) δημοσίευμα της εφημερίδας

«Στο Καρφί του Σαββατοκύριακου» της 3-1-2009 σελ. 64, στήλη "Στο Πέταλο» - Σχετ. 10^η

- 11.αντίγραφο δημόσιας πρόσκλησης – ανακοίνωσης, όπως δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία» την 10-1-2009 (Σχετ. 11)
12. δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 28-1-2008, σελ. 12-13, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Σκάνδαλο Siemens: Τι προκύπτει από τη δικογραφία της γερμανικής δικαιοσύνης. Δείχνουν Ν.Δ – ΠΑΣΟΚ – υπουργούς για μαύρο χρήμα» (Σχετ. 12)
- 13.δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 29-1-2008, σελ. 6-7-, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Με χρήμα Siemens πήγαν στις κάλπες Ν.Δ και ΠΑΣΟΚ» (Σχετ. 13)
- 14.δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή», άρθρο Στέφανου Μάνου με τίτλο «Siemens uber alles» (Σχετ. 14)
- 15.δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 20-5-2008, σελ. 17, άρθρο Αντωνίας Ξυνού με τίτλο «Σκάνδαλο Siemens, Λυκουρέζος, "Αθώοι οι πολιτικοί"» (Σχετ, 15)
- 16.δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 22-5-2008, σελ. 4 - 5, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Διαλεγμένα, όχι διαλεχτά, τα στοιχεία Ζίμενς» (Σχετ. 16)
- 17.δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 18-6-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Χειρόγραφη εντολή για πολιτικό χρήμα», σελ. 3, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Δικαιούχος ο υπουργός κ. Α. Rocos!» (Σχετ. 17)
- 18.δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 20-6-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Ιδού η διαδρομή της πολιτικής μίζας», σελ. 3, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Άλλος για Χίο τράβηξε κι άλλος για την Αθήνα...», σελ. 4 άρθρο Πάνου

- Σώκου με τίτλο «Τσουκάτος : Πήγαν στο κόμμα – ΠΑΣΟΚ»
(Σχετ. 18)
- 19.δημοσίευμα εφημερίδας «Το Βήμα», της 29-6-2008, σελ. Α14
14, άρθρο του Γ. Γαλιανού με τίτλο «Ράινχαρντ Σίκατσεκ Ο
καλός στρατιώτης της Siemens» (Σχετ. 19)
- 20.δημοσίευμα εφημερίδας «Το Βήμα» της 4-7-2008, πρωτοσέλιδο
με τίτλο «Μπούμερανγκ το σκάνδαλο για τους «αδιάφθορους»
της ΝΔ», σελ. Α32 άρθρο στη στήλη Βηματοδότης (Σχετ. 20)
- 21.δημοσίευμα εφημερίδας «Το Παρόν» της 6-7-2008, σελ. 3, σελ.
11, άρθρο με τίτλο «Περίεργες διαπλοκές σε κοινές εταιρείες.
Και νέα ονόματα στο χορό της Siemens!», (Σχετ. 21)
- 22.δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 22-7-2008, σελ.
5, άρθρο Παντελή Βαλασόπουλου με τίτλο «Αποζημιώσεις
ζητά η μαμά Siemens από πρώην κορυφαίους της» (Σχετ. 22)
- 23.δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 25-7-2008, σελ.
19, άρθρο Παντελή Βαλασόπουλου με τίτλο «Ρ. Σίκατσεκ: Εδώ
πληρώνουν ακριβά όσοι τα παίρνουν. “Πήραν μίζες και
πολιτικοί στην Ελλάδα”» (Σχετ. 23)
- 24.δημοσίευμα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 25-7-2008,
άρθρο Πάνου Σώκου, με τίτλο «Παπούλιας για σκάνδαλα,
διαφθορά : Συμμερίζομαι την οργή των πολιτών» (Σχετ. 24)
- 25.δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 29-7-2008, σελ.
5, άρθρο Τάσου Τέλλογλου με τίτλο «Η ηγεσία της Siemens
ήξερε ... Για τα «μαύρα ταμεία», έκρινε το δικαστήριο του
Μονάχου – Φυλάκιση με αναστολή στον Ρ. Σίκατσεκ» (Σχετ.
25)
- 26.δημοσίευμα εφημερίδας «Το Ποντίκι» της 31-7-2008, σελ. 5,
άρθρο με τίτλο «Την αγωνία του ακροβάτη βιώνει ο
πρωθυπουργός» (Σχετ. 26)

27. δημοσίευμα εφημερίδας «Πρώτο Θέμα της Κυριακής», της 3-8-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Ο Χριστοφοράκος ξέρει ποιοι πολιτικοί πήραν μίζες», σελ. 6-7 άρθρο Γιώργου Δημητρομανωλάκη με τίτλο «Ράινχαρτ Σίκατσεκ Στην Ελλάδα δεν θέλουν να διαλευκανθεί το σκάνδαλο», σελ. 8 άρθρο Δημήτρη Παφίλα με τίτλο «Δίνουν ακόμη έργα στη Siemens» (Σχετ. 27)
28. δημοσίευμα εφημερίδας «Το Παρόν της Κυριακής» της 28-9-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Ο Καραμανλής προχωρά σε ανακριτική επιτροπή για την υπόθεση Ζήμενς», σελ. ..., «Ο Καραμανλής προχωρά σε ανακριτική για Ζήμενς!» (Σχετ. 28)
29. δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 12-10-2008, σελ. 16, άρθρο Τάσου Τέλλογλου με τίτλο «Ο Σίκατσεκ δεν ρωτήθηκε πολλά ...» (Σχετ. 29)
30. δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 17-12-2008, πρωτοσέλιδο με τίτλο «Χρηματισμός χωρίς τιμωρία», σελ. 6 άρθρο Τάσου Τέλλογλου με τίτλο «Ανοιχτό το μέτωπο ΟΤΕ - Siemens» (Σχετ. 30)
31. αντίγραφο ηλεκτρονικού δημοσιεύματος της International Herald Tribune της 17-12-2008 (Σχετ. 31)
32. αντίγραφο του υποβληθέντος την 12-12-2008 Υπομνήματος Επιβολής Ποινών στο Περιφερειακό Δικαστήριο της Περιφέρειας της Columbia των ΗΠΑ μετά της επίσημης μετάφρασής του στην Ελληνική γλώσσα (Σχετ. 32α), αντίγραφο του υποβληθέντος την 12-12-2008 Υπομνήματος Εισαγωγικών Παρατηρήσεων στο Περιφερειακό Δικαστήριο της Περιφέρειας της Columbia των ΗΠΑ από τις Η.Π.Α. μετά της επίσημης μετάφρασής του στην Ελληνική γλώσσα (Σχετ. 32β), αντίγραφο του δημοσιευθέντος την 15-12-2008 δελτίου τύπου της

εταιρείας SIEMENS AG μετά της επίσημης μετάφρασής του στην Ελληνική γλώσσα (Σχετ. 32γ) και αντίγραφο της δημοσιευθείσας την 15-12-2008 ανακοίνωσης της Αμερικανικής Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (U.S. Securities and Exchange Commission) μετά της επίσημης μετάφρασής της στην Ελληνική γλώσσα (Σχετ. 32δ)

33. αντίγραφο της εξέτασης – κατάθεσης (Φ. 092.22/3818) του κατηγορουμένου Ρ. Σίκατσεκ της 17-11-2006 μετά της επίσημης μετάφρασής της από τη μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών (Σχετ. 33)
34. αντίγραφο της έκθεσης απολογίας (Φ. 092.22/3818) του κατηγορουμένου Ρ. Σίκατσεκ της 24-11-2006 μετά της επίσημης μετάφρασής της από τη μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών της (Σχετ. 34)
35. αντίγραφο της επίσημης μετάφρασης από τη μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών της απολογίας (Φ. 092.22/3818) του κατηγορουμένου Ρ. Σίκατσεκ της 11-4-2007 μετά (Σχετ. 35)
36. αντίγραφο της επίσημης μετάφρασης από τη μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών της απολογίας (Φ. 092.22/3818) του κατηγορουμένου Ρ. Σίκατσεκ της 12-4-2007 μετά (Σχετ. 36)
37. αντίγραφο της επίσημης μετάφρασης από τη μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών της εξέτασης (Φ. 092.22/3818) του κατηγορουμένου Ρ. Σίκατσεκ της 16-11-2006 μετά (Σχετ. 37)
38. αντίγραφο της επίσημης μετάφρασης από τη μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών της εξέτασης (Φ.

- 092.22/3818) του κατηγορουμένου Ρ. Σίκατσεκ της 12-12-2006 μετά (Σχετ. 38)
39. αντίγραφο της απολογίας (Φ. 092.22/3818) του κατηγορουμένου Μ. Κουτσενρόιτερ της 7-12-2006 μετά της επίσημης μετάφρασής της από τη μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών (Σχετ. 39)
40. αντίγραφο της επίσημης μετάφρασης της από τη μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών της έκθεσης εξέτασης του μάρτυρα Χανς Ρολφ Χούπερτ (Φ. 092.22/1291) της 9-7-2007 μετά (Σχετ. 40)
41. αντίγραφο της από 11-12-2008 ανακοίνωσης της δεύτερης των καθόν από την επίσημη ιστοσελίδα της (Σχετ. 41)
42. αντίγραφο του υπ'αρ. 3366/12-12-2008 αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας της ΔΟΥ Δ' Αθηνών (Σχετ. 42).
43. δημοσιεύματα εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» της 19-1-2009, άρθρο Αριστέας Μπουγάτσου με τίτλο «Δύο «πολυσχιδή» και υψηλόβαθμα στελέχη του ΟΤΕ στα μαύρα ταμεία» (Σχετ. 43α) και άρθρο Γιάννας Παπαδάκου «Μπλόκο σε λογαριασμούς κι εμβάσματα-μυστήριο» (Σχετ. 43β).
44. δημοσίευμα εφημερίδας «Η Καθημερινή» της 20-1-2009, σελ. 5 άρθρο Τάσου Τέλλογλου με τίτλο «Και άλλα πρόσωπα στο κάδρο Siemens» (Σχετ. 44).
45. η από 29-10-2001 γνωμοδότηση του Γεωργίου Παπαδημητρίου, καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία δημοσιεύθηκε στο Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών, τ. 6 (2002) σ.13-16 (Σχετ, 45)

Επειδή το παρόν σημείωμα και η κρινομένη αίτηση είναι νόμιμα, βάσιμα και αληθή.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και με την επιφύλαξη κάθε νομίμου δικαιώματός μου
ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Να γίνει δεκτή στο σύνολό της η κρινομένη αίτηση και

Να καταδικαστούν οι αντίδικοι στη δικαστική δαπάνη.

Αθήνα, 20-1-2009

Ο αιτών δικηγόρος